

Võng Phối Chi Lừa Gạt Đại Thần Đem Về Nhà

Contents

Võng Phối Chi Lừa Gạt Đại Thần Đem Về Nhà	1
1. Chương 1: Đại Thần	1
2. Chương 2: Thích	3
3. Chương 3: Chuyện Xấu	5
4. Chương 4: Học Trường	6
5. Chương 5: Hiện Trường (1)	8
6. Chương 6: Hiện Trường (2)	10
7. Chương 7: Hiện Trường (3)	12
8. Chương 8: Dụ Dỗ	13
9. Chương 9: Dụ Dỗ (2)	14
10. Chương 10: Dụ Dỗ (3)	16
11. Chương 11: Dụ Dỗ (4)	17
12. Chương 12: Ca Hội (1)	19
13. Chương 13: Ca Hội (2)	20
14. Chương 14: Ca Hội (3)	22
15. Chương 15: Phiên Ngoại 1: Trữ Dồn	24
16. Chương 16: Phiên Ngoại 2: Vô Danh	25
17. Chương 17: Phiên Ngoại 3: Bị Ăn Sạch Sê	27
18. Chương 18: Phiên Ngoại – Ngày Gặp Mặt	29

Võng Phối Chi Lừa Gạt Đại Thần Đem Về Nhà

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, võng phối, vườn trường, thâm mếm cả hai phía, ôn nhu công x nội liễm thụ, đoản vănEditor: DúBeta

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-phoi-chi-lua-gat-dai-than-dem-ve-nha>

1. Chương 1: Đại Thần

ã Lệ Tô Tô: Nhiên thụ, có onl đó không có onl đó không có onl đó không

Mã Lệ Tô Tô: Nhiên tổng thụ, chị đây biết là cậu có onl mà!

Mã Lệ Tô Tô: Cậu có dám hiện onl không, cậu có dám trả lời chị đây không, quảng

Nhìn khung chat bắn ra trên màn hình máy tính, Tần Nhiên thuận tay bình tĩnh nhấn nút tắt đi.

Mỗi lần tìm cậu đều không phải chuyện tốt đẹp gì cả, làm gì có chuyện cậu sẽ tự chui đầu vào rọ chứ, lần này nhất định phải giả chết mới được!

Mã Lệ Tô Tô: Cậu không onl cũng chẳng sao cả, chị đây vốn định kể cho cậu nghe về Từ Lương đại đại đó
~Nhiên Hậu: a a a a a a a a a Em onl đây em onl đây >3< tô=" " tô=" " à=" " có=" " chuyện=" " gì=" ">

Người nào đó mới vừa nãy thần nhiên tính giả chết, vậy mà sau khi nghe thấy có chuyện về đại thần mình quan tâm, ngay lập tức vút luôn mặt mũi xuống đất, tự động hồi máu sống lại.

Mã Lệ Tô Tô: Từ Lương đại thần yêu dấu của cậu nhận kịch mới, vẫn là kịch mà lão nương làm chuẩn bị, hhhhh, có muốn đến tổ kịch không, vừa lúc đang thiếu một chân phiên xương (1) đấy. Đến lúc đó có thể nghe hiện trường diễn PIA luôn

Nhiên Hậu: Mười vạn lần nguyện ý!!! Tô Tô cảm ơn chị. (2)

Mã Lệ Tô Tô là người bạn thân hủ nữ thứ hai mà cậu quen, ở vòng phối cũng được xem là một chuẩn bị tử hòng. (3)

Mã CV Từ Lương trong giới vòng phối nổi danh là đại thần tử hòng, thanh âm của anh khàn khàn giàu từ tính, mang theo mị hoặc không thể tả.

Mặc dù ra kịch không nhiều lắm, nhưng bởi vì mỗi bộ kịch đều là một bộ kinh điển, cho nên độ nổi tiếng cũng dựa theo đó mà càn quét từ nam ra bắc, có đến hơn mười nghìn fan.

Tần Nhiên cũng là một thành viên trong số mười nghìn fan này, theo lời của cậu mà nói thì là vừa nghe đã yêu. (4)

Cũng giống như bao fans khác, mỗi ngày cậu đều ngồi chồm hổm ở nhà canh đại thần lên weibo update, nhưng sự thật lại rất chỉ là đau thương, weibo của đại thần Từ Lương cũng đã bỏ hoang đến mức cỏ mọc ngang đầu rồi, nhóm fans cũng chờ chờ đợi đợi tới u sầu rồi, vậy mà không thấy anh phát cái gì cả.

QQ ở góc dưới bên phải máy tính đột nhiên biến thành một cái loa nhỏ, vang lên tiếng tích tích. Bạn tốt Mã Lệ Tô Tô của bạn mời bạn tham gia đàn (5) của tổ kịch Cổ Nhân. Tần Nhiên nhìn qua rồi nhấn đồng ý, tiến vào đàn, trong đàn liền bắt đầu sôi nổi nói chuyện, avatar không ngừng chớp chớp.

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Nhiên thụ, mau trời lên đi (6) căn cứ theo đàn quy

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: hhhh, rốt cuộc đợi được Nhiên thụ tham gia đàn rồi, mau trời lên đi ~ căn cứ theo đàn quy

Bổ sung – Hoa Gia: Căn cứ theo đàn quy cầu up hình, cùng cầu khai báo số đo ba vòng

Phiên xương – Nhiên Hậu: Trời lên ~ cầu không cần up hình không cần khai báo số đo ba vòng, ma ma bảo tui đi ngủ rồi, ừm, mọi người ngủ ngon

Tìm một cái cớ, Tần Nhiên không xuất hiện ở trong đàn nữa, onl ở đàn sẽ phải up hình và vân vân các thứ, nhóm chị em gái bọn họ làm cậu vô cùng kinh hãi

Sau đó Tần Nhiên thuận tiện tìm được từ trong danh sách thành viên của đàn một cái tên quen thuộc, tay khẽ run nhấn vào thông tin của anh, con trỏ chuột trong vô thức nháy vào ô thêm bạn tốt.

Muốn thêm bạn tốt với đại thần phải làm sao bây giờ (8), nếu đại thần từ chối phải làm sao đây, muốn bày tỏ với đại thần phải làm thế nào

Sau khi Tần Nhiên phục hồi lại tinh thần sau một đồng suy nghĩ miên man kia, vừa lúc nhìn thấy trên máy tính hiện lên một cái khung: Đã gửi lời mời thêm bạn tốt với Từ Lương thành công.

Đây là... Cái loại chuyện gì thế này, chắc chắn là mơ rồi, hẳn là mình còn chưa tỉnh ngủ hẳn, ừm, chính là như vậy, mình nên tắm rửa ngủ đi thôi.

Thêm nữa, nhất định là phương pháp mở ra của mình không đúng!!!

Ngây ngốc tắt đàn tắt máy tính, Tần Nhiên không biết rõ chuyện ở trong đàn sau đó như thế nào.

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Ai nói up ảnh vậy, hiện tại không thấy người onl là có chuyện gì

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Sao lại có up ảnh, có người mới hả?

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: Dưa hấu, không phải cậu mới bị trai nhà cậu tha lên giường Beep hả, sao lại còn có tinh lực lên mạng như vậy rồi?

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Gì mà vẫn có thể vui vẻ chơi đùa hả, cô mới là người bị Beep ấy

Tác giả nói lên suy nghĩ của mình: Nửa đêm mở hồ thật sự không có vấn đề gì chứ?

Hành văn tệ cầu không chê QAA

CHÚ THÍCH:

(1) Phiên xướng = ca sĩ cover, khác với nguyên xướng là bản hát gốc

(2) Câu gốc là: |xièxiè ní| = |xiè · xie ní|

(3) Trong giới võng phối, độ nổi tiếng được tính theo màu sắc. Màu hồng thì mức nổi tiếng không quá cao, nhưng càng về tím càng chứng tỏ rất nổi tiếng. Tử hồng ở đây hẳn là hồng dần chuyển tím chẳng?

(4) Câu gốc: : Nhất thính chung tình

(5) Đàn, hay còn gọi là QQ Đàn (QQ) là một dạng nhóm trên QQ. Các bạn cứ tưởng tượng QQ gần giống Yahoo, mà trong QQ thì có các nhóm fan, hoặc nhóm tổ kịch lập ra để mọi người có thể chat được với nhau. Ngoài ra trên QQ còn có thể gửi các audio nói trực tiếp, xem web cam, tặng hoa, tặng lì xì, share files các thứ.

Đây là hình cap:

QQ đàn:

QQ 20151227131646

QQ:

QQ 20151227131657

(6) Câu gốc là (đam mê mạo phao), mạo phao là từ để chỉ hành động trời lên

(7) Đạo biên = Đạo diễn + Biên kịch

(8) Câu gốc: (Thùng sao phá), trên baidu bảo là cái này giống như hỏi: “Nên làm thế nào bây giờ?” hay “Chuyện này phải làm sao đây?”

2. Chương 2: Thích

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Gì mà vẫn có thể vui vẻ chơi đùa hả, cô mới là người bị Beep Cả nhà cô đều bị Beep

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Ấy dường như đã bỏ lỡ chuyện gì đó, dưa hấu, cậu đã thế rồi mà còn phối vai thụ của Lương đại, nếu như công quân nhà cậu biết, có khả năng sẽ Beep ba ngày không xuống giường được luôn.

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Tui cá mười quả dưa leo luôn, tuyệt đối sẽ là như thế [Đập bàn cười điên!](1)

Bổ sung – Hoa Gia: Đánh cuộc một trăm quả dưa leo! Tui sẽ không nói cho các cô nghe tui tưởng tượng bộ dáng lúc đó của dưa hấu như thế nào đâu [Đập bàn cười điên!]

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Dưa hấu, bọn tui nhìn lầm cậu, thì ra cậu bên ngoài làm bộ tạc mao bên trong thuộc tính lại là khát khao khó nhẹn thụ, lần trước Beep rồi lần này còn muốn ném thêm lần nữa, triệu hồi công quân nhà cậu [Đập bàn cười điên!]

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: Tô Tô nói rất thâm! Triệu hồi công quân nhà cậu [Đập bàn cười điên!]

Vai phụ quân – Đại đội mã giáp:(2) Nói xem, chỉ có tui mới để ý cậu bạn nhỏ mới tới sao

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Đàn này mẹ nó thật khốn kiếp mà, tôn trọng nhau chỉ là hạt bụi thôi sao()(3)!!! Lão tử nhận bộ kịch này đã qua phê chuẩn rồi nhé!!! Ban này bắt đầu buồn chuyện tui không thấy qua cậu bạn nhỏ mới nào mà

Chủ dịch công – Từ Lương: Người mới là sao Trong đàn có người đến

Trang trí – Nữ vương đại nhân: A a a a a, Lương đại a a a a

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: A a a a a, Lương đại đang nói kìa a a a a

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: A a a a a, đúng là Lương đại a a a a

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: A a a a a, không phải là mơ Lương đại a a a a

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Ủa, sớm như thế đã về rồi hả, chẳng lẽ đàn em mà cậu thầm thương trộm nhớ đã cao chạy xa bay cùng người khác rồi sao

Vai phụ quân – Đại đội mã giáp: Lầu trên phá hư đội hình, mời công quân nhà cậu ta đến tha đi Beep đi

Chủ dịch công – Từ Lương: Em ấy hôm nay không có ở đó cho nên tôi về sớm.

Mọi người: Bày tỏ đã nhìn thấy được điều gì đó rất khủng khiếp, Lương đại cuối cùng cũng có người mình thích rồi!!!

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Đúng rồi, người mới chính là người bạn trên mạng mà em quen, cậu ấy đến làm phiên xướng, vốn cũng là một fan của Lương đại đó ~ Nhưng mà Lương đại anh đến chậm rồi, Nhiên thụ vừa mới log out không lâu

Chủ dịch công – Từ Lương: Ừm, khuya rồi tôi out trước, mọi người đi ngủ sớm một chút đi.

Nói xong cũng không đợi người khác phản ứng đã đóng đàn thoát QQ.

Trong phòng ngủ mờ tối, người con trai tuổi mười bảy ngồi trước máy tính để trên bàn, nơi ánh mắt pha lẫn vẻ uể oải, tay phủ lên trán thầm thì.

Từ khi nào đã bắt đầu thích vậy chứ Có lẽ là vào Hội nghị học sinh năm nhất đi, trong đầu anh vẫn nhớ rõ lần đầu gặp gỡ cậu năm đó.

Khi ấy cậu mặc một chiếc áo sơ mi trắng, trên đầu có một lọn tóc ngốc nghếch vểnh lên, đôi mắt đen láy ướt nước mông lung, đôi môi phấn mọng khép khép mở mở, mang theo vẻ dự hoặc khó nói nên lời, khiến anh lúc nhìn thấy trái tim đập không thôi.

Sau đó anh lại nghe được tên của cậu, gọi là Tần Nhiên; anh nghe được tiết học của cậu, vì thế anh cũng chọn tiết học giống như vậy; anh còn biết mỗi lần vào buổi tối cậu đều đến thư viện, anh cũng đi nhưng chỉ nhìn từ xa.

Thích đã kéo dài hai năm, hơn nữa càng lún càng sâu, nhưng như thế thì đã sao, anh cam tâm tình nguyện.

Tần Nhiên, anh yêu em.

Tác giả có điều muốn nói:

Mọi người đồng ý việc dựng tiểu kịch trường vậy thì làm tiểu kịch trường ha, dù sao lâu lâu cảm thấy đáng yêu một xíu nên sẽ post lên (kỳ thực thì làm nhiều quá sẽ không còn chất đáng yêu nữa, thông cảm tui sẽ lâu lâu mới viết một lần QAQ)

Nhiên thụ: (Đỏ mặt, ánh mắt do dự không ngừng) Học trưởng

Cố Từ: Hửm

Nhiên thụ: Lời vừa rồi có thể lặp lại một lần nữa được không

Cố Từ: (Giả ngu) Lời gì cơ

Nhiên thụ: Em yêu anh (Thực ra chỗ này là “Anh yêu em” nhưng đều là “ta yêu người”, với cả đây là lời Nhiên thụ nói nên Dù mạo phép đối xứng hô:x)

Cố Từ: Anh chấp nhận lời thổ lộ của em (Cười xấu xa)

Nhiên thụ: QAQ Học trưởng, anh... anh ức hiếp em, người ta có thổ lộ đâu mùa

Cố Từ: Bảo bối, anh cũng yêu em, vĩnh viễn.

Nhiên thụ:

Đề cử “Nam thần cứu cứu em”, tui đọc xong rồi, cực kì hay luôn.

CHÚ THÍCH:

(1) Câu gốc:[!] = Chụp bàn cuồng tiểu

(2) Mã giáp này theo mình được biết thì nó ý chỉ nick clone hoặc tài khoản YY đó

(3): Câu gốc: , !!! => Bạn nào có thể giúp được hãy niệm tình ra tay tương trợ đi ToT

3. Chương 3: Chuyện Xấu

Ngủ xong cảm giác tinh thần thật sảng khoái, Tần Nhiên rời giường bày tỏ cho dù bên ngoài mây đen dày đặc cũng trông rất thuận mắt.

Hôm nay buổi sáng không có lớp, buổi chiều cũng chỉ có một môn không quan trọng lắm, cho nên Tần Nhiên quyết định bùng học, với cậu mà nói nếu có thể bùng được cậu sẽ tức khắc bùng luôn, về phần thi cử thì đến lúc đó tập trung ôn tập lại là được rồi.

Buổi tối cũng không đến thư viện, cậu còn nghĩ tới việc dụ dỗ (gạch ngang) nam thần mình yêu mến cơ

Như thường lệ bật máy tính lên, vừa mới đăng nhập QQ, Tần Nhiên đã thấy ngay cái avatar của Mã Lệ Tô Tô đang co giật liên hồi.

Mã Lệ Tô Tô: Nhiên thụ, có muốn biết tin tức liên quan đến Lương đại không

Nhiên Hậ: Cậu nói ra QAQ Tô Tô đại đại.

Mã Lệ Tô Tô cũng rất nhanh trả lời lại.

Mã Lệ Tô Tô: Cậu chị đi, cậu chị chị sẽ nói cho cậu biết

Nhiên Hậ: Cậu chị Tô Tô đại đại QAQ, rất sốt ruột đó mau nói đi chứ

.... Ai vừa nhắc đến tiết tháo vậy (Ở trước mặt nam thần tiết tháo là cái gì, thật ngại quá tui không biết)

Mã Lệ Tô Tô: Đêm nay có diễn Pia Lương Đại cũng đi đó

Đợi một lúc lâu cũng không thấy Tần Nhiên trả lời lại, Dương Ý hay còn gọi là Mã Lệ Tô Tô lại gửi qua mấy cái tin nhắn.

Mã Lệ Tô Tô: Nhiên thụ, Nhiên tra thụ, sao không trả lời

Mã Lệ Tô Tô: Hay là phần khích phát điên rồi Nhiên tra thụ

Mã Lệ Tô Tô: Nếu còn không trả lời liền đem đến phòng-tối-nho-nhỏ-điều-giáo ha

Kỳ thật Dương Ý quả thực chân tướng, Tần Nhiên bởi không biết nên bày tỏ bản thân kích động ra làm sao, vì thế nhào lên giường lăn lăn rồi lại lăn lăn.

Nam thần sẽ có hiện trường! Thật muốn xuống dưới tầng chạy hai vòng càng ngày càng thích nam thần rồi làm sao giờ

Nam thần, Lương đại, người ta rất chi là yêu anh, áu áu

Cho đến lúc kìm nén kích động bình tĩnh lại, Tần Nhiên mới nhớ tới Mã Lệ Tô Tô mà cậu đã quăng sang một bên.

Nhiên Hậu: Em bay đến đây, vừa nãy đi rót nước.

Sau khi gửi đi những lời này, Tần Nhiên rất muốn bấm móng, mẹ nó cái loại giải thích giấu đầu hở đuôi này mức độ tin tưởng cao lắm chắc QAQ

Mã Lệ Tô Tô: Chị hiểu mà, cậu không cần giải thích Đúng rồi, lời và nhạc đệm của phần phiên xướng chị đây gửi qua cho cưng, nhớ tải về nha 33 Chị còn có việc, out trước, đêm nay 7h30 kênh YY 2324 đừng quên

Nhiên Hậu: Vâng

Tải file xong, Tần Nhiên lại mở ra đàn của tổ kịch nhìn bản lưu trữ hội thoại một chút, sau đó vẽ mặt từ

Mẹ nó mẹ nó, nam thần của cậu, Lương đại của cậu tối hôm qua xuất hiện, mà cậu lúc đó lại đi ngủ! Lương đại còn thích một người, cơ sao lại ngược tâm như thế chứ QAQ Tâm tình của Tần Nhiên vốn đang nhảy nhót từng bừng sau đó lại chịu thêm một cú đả kích, không gượng dậy nổi nữa. Một cảm giác chua xót tiến thẳng vào tim, trong lòng nổi lên một chút khó chịu.

Tự mình an ủi một lần, Tần Nhiên cũng không suy nghĩ về chuyện này thêm nữa.

Dời lực chú ý trở lại máy tính, trên đó đàn của tổ kịch lại bắt đầu âm ỉ.

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: [Link liên kết] Mọi người mau đi xem đi, Lương đại lại tạo ra scandal CP, cũng không biết đây là lần thứ mấy rồi, quả thật không biết cấu tạo mạch não của fan nào tàn là như thế nào luôn

Bổ sung – Hoa Gia: Tui cũng thuộc dạng chẳng hiểu mô tê gì Vừa lên xem lời tỉnh tò của một CV trên weibo, vận đào hoa của Lương đại quả thật đã lan tràn rồi, có ngăn cũng ngăn không được.

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Vừa lên mạng đã thấy loại tin tức sét đánh như vậy bày tỏ tui cũng không hiểu gì Chủ dịch công – Từ Lương đại đại, mau đến khuất phục tiểu thụ của anh đi, mở rộng hậu cung

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: @Chủ dịch công – Từ Lương tui có cảm giác Lương đại chắc chắn là đang ở chỗ thư viện tận lực trông coi đàn em của ổng

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Ha ha ha, đàn em nhà ổng hẳn là chưa biết đến ổng đâu, e rằng ổng muốn ôm được em trai kia về còn phải thật lâu thật lâu nữa cơ Không hiểu sao lại cảm thấy sáng khoái lạ thường

Chủ dịch công – Từ Lương: Dưa hấu, đợi lát nữa chúng ta sẽ tán gẫu, một, chút, vắn, đề, về, nhân, sinh.

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Mẹ nó vừa rồi là ai hack nick tui! Lương đại, cậu vừa nãy tuyệt đối không phải là tui nói ra đâu, tui bây giờ mới đến mà [Dựng ngón tay]

Mọi người: Ngốc vẫn hoàn ngốc thỉnh không cần nói cho người khác biết tui quen biết anh ta.

Tần Nhiên nhìn bài post kia, cũng hiểu được chút ít, chẳng qua là sáng sớm hôm nay có một thụ âm sama trong treo mà lạnh lùng nổi tiếng trong giới vông phổi thổ lộ với Lương đại trên weibo, sau khi fans thấy được ngay tức khắc mở luôn CP lâu. Trước đây, thật ra đã từng có rất nhiều fans bởi vì Lương đại mà phát triển CP lâu rồi.

4. Chương 4: Học Trường

Tần Nhiên liên tục refresh hệ thống thông báo không ngừng tay, rốt cuộc có vẻ như đã thừa nhận điều gì đó, mắt mắt thở dài một tiếng.

Ngày hôm đó gửi tin nhắn đến bạn tốt (1) mãi cho đến hiện tại vẫn chưa thấy trả lời, khiến trong lòng cậu vốn ôm một chút hi vọng phút chốc chùng xuống.

Nhìn thời gian ở góc phải bên dưới của máy tính điểm 10 giờ trưa, cách 7 giờ rưỡi tối còn rất lâu nên Tần Nhiên tính rủ bạn cùng phòng kiêm bạn tốt cùng ra ngoài.

Trước khi tắt, trên máy tính cậu lại hiện lên thông báo mới từ weibo, lúc nhìn đến phần reply không kiềm chế được mở to hai mắt, Lương đại tự mình ra trận reply cậu, không có lời phủ nhận nào, đã thế còn thừa nhận rằng trong hiện thực đã có người mình thích.

Tuy rằng đã biết Lương đại rất thích một người, nhưng hiện tại chứng kiến chính miệng anh thừa nhận, thật ra trong lòng vẫn không thể tiếp thu nổi.

“Sinh Phồn, ra ngoài không?”

Lâm Sinh Phồn, bạn cùng phòng kiêm bạn tốt của cậu nâng người dậy từ trên giường, ngáp vài cái liên hồi: “Sao hả Cuối cùng cũng nhớ đến tớ rồi sao, vị đại thần cậu mền mộ đâu rồi Tối hôm qua bên Hội học sinh bạn bị đến khuya mới ngủ, tớ không ra ngoài đâu.”

“Hôm nay tớ bao cậu, cậu thật sự không đi ra ngoài với tớ?”

Lâm Sinh Phồn vừa nghe đến bao ăn, vốn đang buồn ngủ lơ đãng lập tức sinh lực dồi dào “Đi, đương nhiên là đi rồi, buổi chiều trở về ngủ bù sau!”

Hai người đi trên con đường nhỏ trong trường, có không ít nữ sinh đi ngang qua liên tục liếc mắt nhìn Tần Nhiên một cái, Lâm Sinh Phồn vỗ vai cậu trêu đùa: “Ài, mị lực thật lớn, xem mấy em gái liếc cậu kìa.”

Vì sao cậu lại có cảm giác mấy em gái này là hủ nữ, lúc nhìn thấy hai người bọn cậu đã tức khắc chuyển thành ánh mắt sáng như đèn pha vậy chứ! Bọn tui rất thuần khiết có được không!!!

Gương mặt của Tần Nhiên tuy không phải loại khuynh quốc khuynh thành, tuyệt sắc độc nhất vô nhị gì đó, nhưng bộ dạng lại rất dễ nhìn.

Bởi vì phần lớn thời gian đều trạch ở kí túc xá, làn da trở nên trắng nõn, hơn nữa có chút trắng bệch không tự nhiên, khuôn mặt thanh tú, mũi cao thẳng, môi hồng nhạt khê khê, cả người từ trên xuống dưới đều tản ra hơi thở trang nhã thoải mái.

“A, Hội trưởng!” Lâm Sinh Phồn ngừng chân một chút, làm cho Tần Nhiên ở phía sau suýt chút nữa đã đập vào lưng cậu chàng.

Nghe thấy hai chữ Hội trưởng, Tần Nhiên theo phản xạ ngẩng đầu lên, người con trai cách cậu năm bước chân, đường nét trên khuôn mặt như được điêu khắc cùng ngũ quan rõ ràng, đôi mắt ẩn chứa sự sắc bén, sâu thẳm có thần, mũi cao thẳng, trên đôi môi dày mỏng vừa phải hiện lên nụ cười nhạt.

Anh mặc một chiếc áo sơ mi ca rô màu lam nhạt, cổ áo có hơi phanh lộ xương quai xanh trắng trẻo tinh xảo, cổ tay áo hơi vén lên, vừa đơn giản lại có chút tùy hứng.

Wow, quả nhiên là nam thần đứng đầu của đại học A.

“Học, học trưởng! Xin...” Tần Nhiên mê mẩn ngắm nhìn Cố Từ đột nhiên hồi tỉnh lại, hai gò má ửng đỏ, bên tai hiện lên màu hồng nhàn nhạt.

Cố Từ thật ra đã chú ý tới hai người bọn cậu từ trước, nhìn Tần Nhiên đã nhiều ngày không gặp, tình cảm nho nhỏ sâu đậm tích lũy trong lòng bộc phát.

Anh gật đầu nhẹ, ánh mắt nhìn về phía Tần Nhiên cố tình mang theo nghi hoặc: “Sinh Phồn, bạn này là?”

Lâm Sinh Phồn vội vàng từ phía sau lôi Tần Nhiên ra: “Đây là bạn Tần Nhiên em đã chơi cùng từ lúc còn nhỏ đến khi trưởng thành, Tần Nhiên, người này là Hội trưởng Hội học sinh Cố Từ.”

“Tần Nhiên phải không, xin chào.” Cố Từ vươn tay.

“Chào Cố, Cố học trưởng.” Tần Nhiên nắm ra vội trả lời bắt tay anh.

Thanh âm của Cố học trưởng rất quen thuộc, hình như là... Đúng rồi, là thanh âm của Lương đại. Nhưng Tần Nhiên hồi tưởng lại, trong phần thông tin Lương đại viết là thành phố B, mà học trưởng là thành phố A, cho nên thanh âm chắc là tương tự nhau mà thôi, sao có thể là của cùng một người được.

“Học trưởng, em và Tiểu Nhiên đi ra ngoài ăn cơm, anh muốn đi cùng không?”

Cố Từ liếc nhìn Tần Nhiên một cái, gật đầu nói: “Được.”

Ba người bọn họ đi tới một tiệm cơm bình dân nhỏ, bởi vì người ở bên trong cũng không nhiều, thế nên rất nhanh chóng tìm được chỗ ngồi ngồi xuống.

Bọn họ cũng chỉ gọi mấy món ăn trưa đơn giản, đưa lại thực đơn cho nhân viên phục vụ.

Nhìn sang tay người nào đó đang liên tục soát weibo trên điện thoại, Lâm Sinh Phồn trêu chọc nói: “Tiểu Nhiên, tớ nói chứ cậu chỉ có ăn một bữa cơm thôi mà cũng tương tự người mình thích sao...”

Không đợi Tần Nhiên đáp lại, Cố Từ đã hỏi đến, đôi mắt màu đen hiện lên một chút khiếp sợ, “Tiểu Nhiên có người mình thích rồi”

Tiểu... Nhiên Học trưởng chúng ta hình như là lần đầu tiên gặp mặt mà, anh sao lại gọi lên cái tên kia một cách tự nhiên như vậy

“Đúng vậy, Hội trưởng em nói cho anh biết nha, Tiểu Nhiên thích một người ở trên mạng, loại thích trên mạng ảo này cậu ấy đã giữ vững hơn một năm.”

Tần Nhiên liếc sang Lâm Sinh Phồn một cái: “Sao thế cậu ghen tị hả, ghen tị thì tự mình đi tìm đi.”

“Tớ cóc thèm ghen tị với cậu, tớ đây có bạn gái rồi nhé

CHÚ THÍCH:

(1) Bạn tốt trên weibo

5. Chương 5: Hiện Trường (1)

“Người ở trên mạng” Cố Từ đè nén nỗi chua xót trong lòng, nghi hoặc hỏi.

“Hình như là một vị đại thần, gọi là gì nhỉ, Tiểu Nhiên, anh ta gọi là gì ta, thời điểm mấu chốt như này cơ mà ông đây lại quên mất tiêu.” Lâm Sinh Phồn nhún mày nghĩ nghĩ, cuối cùng dứt khoát hỏi người bên cạnh.

Tần Nhiên ngẩng đầu vừa định trả lời, nhân viên phục vụ bưng đĩa đồ ăn lên đánh gãy lời cậu sắp sửa nói ra, “Đồ ăn đến đây, mời các vị từ từ thưởng thức.”

Đề tài bị cản lại phía sau, chuyện này cứ như thế không giải quyết được thêm chút gì, Cố Từ cũng không hỏi lại, ba người liền nói về chuyện ba ngày sau kỉ niệm ngày thành lập trường.

“Đúng rồi Hội trưởng, dạo gần đây về chuyện kỉ niệm thành lập trường, nhân lực có hơi thiếu thốn... Hay là gọi Tiểu Nhiên đến giúp đỡ đi, dù sao Tiểu Nhiên cũng không có tiết học nào.”

Tần Nhiên bị nhắc tới tên mờ mịt liếc nhìn hai người một cái, nuốt đồ ăn trong miệng xuống hỏi: “Cái gì cơ”

“Tiểu Nhiên, em có đồng ý hỗ trợ việc kỉ niệm ngày thành lập trường không” Khóe miệng của Cố Từ hiện lên một nụ cười dịu dàng, ánh mắt cực nhu hòa.

Tần Nhiên bị ánh mắt ôn nhu như vậy nhìn liền không kiềm nổi hai má đỏ lên.

Cậu quả thật là yêu Lương đại như thế mà, uhuhu vậy mà còn bị sự dịu dàng của học trưởng câu dẫn mất rồi phải làm sao đây.

“Giúp đỡ, đương nhiên là có thể... Chỉ cần học trưởng không chê là được rồi.”

“Làm sao có thể... chê được chứ.” Cố Từ nhẹ giọng trả lời, nhưng bởi vì thanh âm quá nhỏ nên hai người kia đều không nghe được.

Sau khi ăn cơm xong, Tần Nhiên lịch sự khước từ ý tốt của Cố Từ, cùng với Lâm Sinh Phồn trở về kí túc xá.

Vào kí túc xá bật máy tính, Tần Nhiên vừa login đã thấy biểu tượng avatar đàn của tổ kịch nhảy lên, mở ra giao diện đàn, ánh mắt cậu hạ xuống dưới danh sách thành viên nhìn avatar màu xám của người kia, dư âm từ cảm giác mất mát lần nữa lại nổi lên.

Chưa một lần nào nói chuyện cùng Lương đại

Chưa một lần nào đối mặt với Lương đại

Mỗi lần login Lương đại cũng không ở đó

Lúc Lương đại online cậu lại log out từ trước

Bỏ qua nỗi buồn tệ hại kia, Tần Nhiên lần thứ hai thảo luận ở trên đàn.

Phiên xương – Nhiên Hậu: Hôm nay không được vui QAQ Cầu an ủi

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Nhiên thụ đến chị ôm một cái, chị an ủi cậu

Đạo Biên – Kiệt Khắc Tô Tô: Thím lâu trên xéo ngay, không muốn cô dụ dỗ Nhiên thụ đáng yêu của bọn tui, Nhiên thụ mau đến chôn đầu vào ngực tổng công Lương đại của bọn chị đi

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Ha ha ha ha chôn đầu +1, thật muốn mở một lần CP cho Nhiên thụ và Lương đại, phải làm sao giờ

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Nhiên thụ mắc bệnh tương tư sao, mau gọi Lương đại đến trị, vận động gì đó mọi người đều hiểu được

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Nhiên thụ đáng yêu sao lại chọn tên tra công thủ đoạn độc ác kia làm gì, để bản tổng công đến an ủi cho

Bổ sung – Hoa Gia: Dưa hấu, thụ thụ luyện chắc chắn không có kết quả đâu, buông Nhiên thụ ra để chị đây đến an ủi!

Chủ dịch công – Từ Lương: Tra công Hừm

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Ôi dột, nhìn trộm khung chat cúc hoa sẽ tàn! Mẹ nó vừa rồi ai lại hack nick của bản công nói năng lung tung thế, lòi xuống dùng gậy đánh chết đi!!!

Mọi người: ...Đem dưa hấu xuống đi (câm nín)

Lúc Tần Nhiên nhìn thấy Từ Lương xuất hiện trong đàn cả người đều ngây ngẩn.

Phiên xương – Nhiên Hậu: Ngài chính là Lương đại đại đại đại đại đại đại đại sao, đây không phải là mơ đi

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Không phải mơ đâu

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: Không phải mơ đâu, Nhiên thụ cậu muốn thổ lộ sao

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Không phải mơ đâu, Nhiên thụ cậu muốn bổ nhào vào Lương đại sao

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Không phải mơ đâu, Nhiên thụ cậu muốn lấy thân báo đáp sao

Chủ dịch công – Từ Lương: Không phải mơ, chào người mới

(Cảm giác có gì đó vừa lạc vào)

Ấu ấu ấu ấu, nam thần nói chuyện với mình sao, ngượng quá đi à

Lương đại muốn để mình sinh bé con

Lương đại muốn để mình lợm xà phòng (1)

Lương đại muốn để mình sinh nhóc con

Tần Nhiên bị Lương đại trả lời lại mừng như điên tựa hồ đã đi vào cõi thần tiên cuối cùng cũng hoàn hồn, tiếp tục xem đàn.

Nhiên Hậu: () Uhuhu cậu sao lại ngu ngốc đến mức đem hết toàn thân suy nghĩ ban nãy post lên khung chat đàn vậy QAQ Làm sao đây Lương đại hẳn là chán ghét cậu lắm QAQ

Lương đại quỳ cầu tha thứ QAQ Người ta tuyệt đối không phải biến thái đâu mùa QAQ

CHÚ THÍCH:

(1) À vâng, cái kiểu lơ tay làm rớt xà phòng, phía sau công kích í hì hì
3 cái dòng Lương đại đó câu gốc là:

.
. .
.

Trong 3 câu trên, câu thứ nhất và thứ ba mình tra trên baidu nó bảo là gần với nghĩa “Hài tử”, sinh con gì đó, nên mình chém vậy. Có bạn nào giúp đỡ được hãy tương trợ mình với TAT

6. Chương 6: Hiện Trường (2)

Chủ dịch công – Từ Lương: ...

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Tui sẽ cap màn hình lời của Nhiên thụ mới nói ra cho nhóm xem nha

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: Sinh bé con vân vân các thứ bọn tui đều hiểu

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Tiểu Nhiên Nhiên, sao cậu lại đơn thuần đáng yêu thế chứ
QAQ Tiết tháo quân chạy đi đâu rồi... (Tiết tháo quân: Tui, tui bay bay ~)

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Tui có cảm tưởng như thấy được bản chất nhiệt tình của Nhiên thụ dâng trào

Vai phụ quân – Đại đội mã giáp: Lầu trên chân tướng, vừa nghĩ tới nhiệt tình dâng trào của Nhiên thụ, tui có cảm giác (1) máu tươi ba thước luôn

Trang trí – Nữ vương đại nhân: QAQ Vừa rồi em gái hậu kỳ luôn luôn lặn không ngóc đầu trời lên đàn gửi tin nhắn cho tui nói trong nhà có việc ba tháng không thể login, thế nên bây giờ không có hậu kỳ thì phải làm sao đây

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Thì ra em gái kia còn sống, tui thấy thím ấy lâu giờ không nói gì còn tưởng đã nằm nghèo luôn rồi chứ

Tần Nhiên nhìn chủ đề đàn đang thảo luận, nghĩ tới mình cũng từng chọt qua một ít về hậu kỳ, vì thế trả lời lại.

Phiên xương – Nhiên Hậu: Tui từng tiếp xúc qua một ít, nếu không chê tui hậu kỳ tệ hại thì có thể để tui thử xem

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Quá tốt, cảm ơn Nhiên thụ

Tần Nhiên lại nhìn khung chat một lúc, hồi sau phát hiện Từ Lương quả thực không ở đó nữa, đánh câu tạm biệt liền tắt máy tính.

Lúc nằm ở trên giường cậu cảm giác có chút mệt mỏi, sau đấy cứ như thể mơ mơ màng màng ngủ mất.

Đến khi tỉnh lại đã là bốn giờ hơn rồi, Tần Nhiên rời giường ăn một ít đồ này nọ rồi quyết định đi thư viện ngốc một thời gian ngắn, sau khi trở về cũng vừa khớp đi nghe hiện trường của Lương đại.

Trong thư viện của trường người không nhiều lắm, chỉ có lác đác vài người, toát ra sự im ắng cùng cực.

Lấy một quyển kinh tế học từ trên giá sách, Tần Nhiên tìm một vị trí không có ai ngồi xuống.

“Anh có thể ngồi ở đây không” Thanh âm quen thuộc trầm thấp ghé vào tai cậu vang lên.

Tần Nhiên buông quyển sách trên tay, đưa tầm mắt dời về người con trai phía trên, ngại ngùng cười nói: “Đương nhiên có thể, học trưởng cũng tới thư viện sao”

Có Từ sau khi ngồi xuống bên cạnh cậu, mới trả lời: “Mỗi ngày đều đến đây, chỉ là em không thấy được thôi.”

“A.” Tần Nhiên nghe thanh âm của anh nửa cảm khái nửa tiếc hận, công âm tốt như vậy mà không đi làm CV quả thật là rất đáng tiếc.

Tần Nhiên cũng suy ngẫm lại, tại sao trong đầu cậu lần thứ hai lại lẫn lộn người như học trưởng được cơ chứ.

Chẳng qua nói mấy câu rồi hai người không tán gẫu với nhau tiếp nữa, Tần Nhiên chỉ là bởi vì không quá quen thuộc với học trưởng nên không có đề tài nói chuyện, mà Cố Từ lại là bởi vì quá vui vẻ không biết nên mở miệng như thế nào, sợ rằng sẽ phá hủy đi ấn tượng của cậu trai đối với anh.

Thời gian tựa như đã qua đi rất lâu, Tần Nhiên khép lại quyển sách trên tay, đuổi người, lại nhìn thời gian đã sắp 7 giờ rồi, đứng dậy trả sách lại trên giá, nói một tiếng tạm biệt với Cố Từ rồi đi ra khỏi thư viện, quay về kí túc xá.

Đến khi Tần Nhiên trở lại kí túc xá bật máy tính login YY, sau đó đến kênh, chỉ thấy từ trong tai nghe truyền đến một tiếng đình, cậu đã bị kéo vào một cái phòng nhỏ có khóa mật khẩu, áo (2) màu trắng (3) cũng biến thành màu đỏ ưa thích.

“Nhiên thụ cũng tới rồi, chỉ còn Lương đại thôi.” Đèn xanh (4) ở phía trước áo của Mã Lệ Tô Tô bật lên, bên tai truyền đến một loại ngự tỷ âm.

“Chờ một chút, chắn chắn trên tra công đó lại đi thư viện ngắm đàn em của cậu ta cho thỏa nỗi khổ tương tư ấy mà.” Lần này là đèn xanh của Dưa hấu không phải dưa leo sáng lên, thanh âm của hắn là loại trong trẻo của thiếu niên.

Nghe được “thư viện” mà Dưa hấu không phải dưa leo nói đến, trong đầu Tần Nhiên bỗng nhiên nghĩ đến Cố Từ.

“Ôi Người này là ai vậy Là Quân Như Mặc sao...” Nữ vương đại nhân đột nhiên mở mạch phát ra tiếng, thanh âm của cô là loại em gái mềm mại đáng yêu.

Nữ vương đại nhân vừa phát ra âm thanh, một người khác liền nói tiếp: “Cậu ấy là em trai của tôi, tôi kéo vào đến xem hiện trường.”

Nghe câu trả lời như vậy, Tần Nhiên hơi hơi nhú màu, ngữ khí người này giống như là chuyện đương nhiên vậy, khiến cho người khác với cô không có chút hảo cảm nào.

“Mọi người... Xin chào, tôi là Quân Như Mặc, là fan của Từ Lương sama, cho nên đã xin xỏ chị tôi vào đây xem hiện trường.” Thanh âm cao trong mang theo một chút giọng mũi êm dịu, tựa như đang làm nũng.

Tần Nhiên nghe thanh âm kia nói ra rồi liền ngẩn người, quả nhiên là cậu ta!

CHÚ THÍCH:

(1) Từ gốc: |gǎnjiǎo| – QT là đất lửa thuê, khẩu âm Đông Bắc. Ở đây là từ đồng âm với “Cảm giác” |gǎnjué|

(2) Từ gốc: – áo may ô. Ở trên YY nó có hình cái bộ áo truyền thống của Trung Quốc. Khi dùng YY bạn mình và mình hay dùng từ “áo” hơn là “mã giáp” nên mình để như vậy

(3) Các cấp bậc áo của YY được sắp xếp từ cấp cao nhất đến thấp nhất như sau:

5_1

Theo mức độ quyền lực trong 1 kênh lớn thì áo tím => cam => vàng => đỏ => hồng => xanh dương => xanh lá đậm => xanh lá nhạt => trắng.

Tím: Chủ kênh, người lập kênh, có chức quản trị cao nhất trong kênh, không thể kick được người này ra khỏi kênh, 1 KÊNH CHỈ CÓ 1 ÁO, có thể set áo cho các nick khác.

Cam: Phó kênh, áo này chỉ có áo tím mới có thể set được, có quyền hành gần bằng áo tím, có thể thiết lập kênh nhưng chỉ trong 1 giới hạn nào đó, 1 KÊNH CHỈ CÓ 3 ÁO, vậy nên thường thì áo cam sẽ là người thân cận với chủ kênh và được chủ kênh tin tưởng, có thể set áo từ vàng trở xuống.

Vàng: Admin toàn kênh, thua quyền so với áo cam nhưng có thể quản lí toàn bộ kênh, ung dung tự tại, thường thì số lượng rất nhiều, có thể set áo từ đỏ trở xuống.

Đỏ: Admin 1 kênh con. Các bạn cứ tưởng tượng kênh to chính là cái kênh mà mình vào, trong đó có các phòng con, được gọi là kênh con. Áo đỏ chỉ có quyền hạn ở trong 1 trong những kênh con đó, đi ra ngoài cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm, hình như có thể set áo xanh

Hồng: Admin 1 kênh con con, tức là kênh con mà áo đỏ làm admin có thể sản sinh ra 1 kênh con nữa, kênh con này có admin áo hồng, quyền lực chỉ giới hạn trong kênh con con đó, thua áo đỏ

Xanh dương: Hay còn gọi là áo member, không có quyền hạn gì lắm

Xanh lá đậm, xanh lá nhạt: Cũng không có gì đáng nói

Trắng: Người qua đường, không hề có bất cứ một quyền lợi gì trong kênh

QQ 20151229214007 => Cái chỗ gọi là kênh con, là kênh con con

(4) Khi muốn nói gì đó, người nói sẽ bật mic lên, khi đó đèn xanh sẽ sáng hiển thị đang nói

QQ 20151229214217

7. Chương 7: Hiện Trường (3)

Cái mã giáp tên Quân Như Mặc này là cậu trai hàng xóm nhà đối diện của Tần Nhiên từ nhỏ đến lớn, thuở bé hai người không nói chuyện với nhau nhiều, ngoại trừ mỗi lần ba mẹ hai bên gặp nhau còn có thể nói một câu chào cậu vãn vãn các thứ.

Trong hiện thực Quân Như Mặc tên thật là Trữ Dồn, lớn lên rất thanh tú, rất xinh đẹp. Cũng giống như Tần Nhiên thi đậu vào trường đại học A, chỉ là khác nhau về hệ mà thôi.

Tần Nhiên có ấn tượng sâu sắc đối với cậu bạn Trữ Dồn này là bởi vì trước đây, khi hai người đều là tân sinh viên năm nhất, trong Đại hội đại biểu người đọc diễn văn chính là Hội trưởng Hội học sinh đương nhiệm, Cố Từ.

Ba ngày sau đó, trong trường nổi lên một tin tức nóng hổi: Tân sinh viên năm nhất Trữ Dồn thích Hội trưởng Hội học sinh Cố Từ, dù đã trước mặt mọi người thổ lộ bị từ chối nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định, loại cổ chấp này vẫn còn duy trì đến hiện tại.

Trong cái thời đại mà hủ nữ có mặt ở khắp mọi nơi này, có thể chứng kiến tình trai nam nam người thật việc thật, các cô nhiệt huyết sôi trào, và không phụ sự mong đợi của công chúng bắt đầu nào bố YY các loại.

Trên tieba của trường các CP lâu được mở từ cái này đến cái khác, thậm chí còn có người viết tiểu thuyết có liên quan đến hai người bọn họ.

Cố Từ tuy biết nhưng cũng không làm rõ ràng mọi chuyện, đối với anh mà nói đây chẳng qua cũng chỉ là tưởng tượng của người khác mà thôi, tất nhiên không thể nào là thật.

Nhưng Trữ Dồn ở trên tieba từng nói qua vài câu, kết quả càng chối càng dấy lên bí ẩn, khiến cho hầu như toàn bộ sinh viên trong trường đều cho rằng hai người này là một đôi.

Tần Nhiên vẫn chưa kịp suy nghĩ sâu xa vì sao Trữ Dồn lại đến, vì sao Trữ Dồn lại là fan của Lương đại, thậm chí còn không tiếc công sức muốn vào nghe hiện trường.

Chỉ nghe bên tai truyền đến một tiếng đĩnh, sau đó một giọng nói trầm thấp đầy từ tính bỗng vang lên.

“Thật xin lỗi, tôi tới chậm, làm mọi người đợi lâu rồi.”

“Không sao không sao, cũng không đợi lâu mà, tốt lắm, có thể bắt đầu bàn diễn Pia rồi.” Lần này là đạo diễn kiêm biên kịch Kiệt Khắc Tô Tô mở miệng nói chuyện, thanh âm của cô rất bình thản, khiến người ta nghe không ra cảm xúc gì.

Bộ tiểu thuyết “Cổ nhân” này nói về vị hoàng tử Bách Lý Hành, vì tranh đoạt giang sơn, đã bày mưu tính kế để có thể tình cờ gặp được con trai của tướng quân là Hạ Thiên Dục, về sau càng thêm thân thiết, không ngoài dự đoán, Hạ Thiên Dục quả nhiên đã đem lòng yêu Bách Lý Hành, cam tâm tình nguyện giúp hắn mở mang giang sơn, tranh giành thiên hạ, cuối cùng lại rơi vào cảnh bị người thân chối bỏ, đoạn tuyệt qua lại. Sau cùng khi hắn ngồi lên vương vị, Bách Lý Hành dùng nụ cười dịu dàng nhất, trong tay cầm kiếm đâm xuyên qua thân thể của y một cách tàn nhẫn.

Khiến Tần Nhiên cảm động nhất chính là lời nói cuối cùng trước khi chết của Hạ Thiên Dục, chuyện may mắn nhất trong cuộc đời ta chính là gặp và yêu người; mà sai lầm lớn nhất cũng chính là lúc vừa bắt đầu đã không nhìn rõ thật giả trắng đen người mang đến.

Loại tình cảm tuyệt vọng không có kết quả này nói thế nào cũng giống cậu và Lương đại... Lần xuất hiện cùng nhau duy nhất này của hai người không chừng cũng chỉ có vậy thôi, đến khi tổ kịch đã xong việc, cậu và anh cũng không có gì liên quan đến nhau nữa.

Dưa hấu không phải dưa leo và Từ Lương đều lựa chọn đoạn đối thoại cảnh ban đầu gặp gỡ kia Pia. Đoạn kịch đã kết thúc rồi, Tần Nhiên không thể không khâm phục diễn cảm mạnh mẽ của hai người bọn họ.

Nhưng khiến cho Tần Nhiên gần như không biết nói gì hơn là lúc đang nghe hiện trường không lâu thì Quân Như Mặc lại ở trên khung chat xoát câu Lương đại, em thích anh.

... Không phải Trữ Dồn thích Cổ học trường sao, từ lúc nào đã di tình biệt luyện rồi... (1)

Tần Nhiên nhớ lại, hình như gần đây cũng không nghe thấy scandal nào liên quan tới hai người... Cho nên nói... Được rồi, cậu hẳn đã tìm ra chân tướng.

“Thời gian còn sớm, nếu được thì nhờ anh một chút được không... Chẳng qua, em vẫn luôn muốn cầu giọng gốc (2) của Lương đại.” Mã Lệ Tô Tô đề nghị.

“... Được.” Thanh âm của Cổ Từ tạm dừng vài giây rồi mới đáp ứng.

CHÚ THÍCH

(1) Di tình biệt luyện : Bỏ tình này bắt đầu tình khác ()

(2) Nguyên văn: “ , ... , . ” . => QT ghi là bản âm, là kiểu âm thanh gốc ()

8. Chương 8: Dụ Dỗ

Áu áu áu, Lương đại dùng giọng chính tông của anh hát Toái Nguyệt Trần Hoa (1) đi.” Nữ vương đại nhân giọng điệu hết sức kích động.

Vì thế trên khung chat đồng loạt xoát Lương đại hát Toái Nguyệt Trần Hoa đi, ngoại trừ một tên cứ thích tìm đường chết.

Dưa hấu không phải dưa leo: Hhh, tui chỉ muốn nghe Từ Lương thở dốc, thở dốc một cái đi mùa

~Cúc hoa bung nở: Dem lầu trên của ai đó phá hỏng đội hình đập ra ngoài, đập ra ngoài ~ Hì hì tui cũng muốn cầu Lương đại thở dốc

Hoa Gia: Cùng cầu, tui cũng chưa từng nghe Lương đại thở dốc lần nào đâu, ném!

Đại đội mã giáp: Cầu cầu cầu Lương đại ngài mau mở mic một cái

Kiệt Khắc Tô Tô: Các cô đều không có tiết tháo gì hết, sao lại có thể làm khó Lương đại như thế chứ!!! Lương đại ~ Cầu thở dốc đi mùa

Mã Lệ Tô Tô: Câm nín nhìn lên lầu trên, thì ra là tui lạc loài sao, xem ra còn có người còn không biết xấu hổ như tui Cùng cầu + túm chặt lấy nick

Quân Như Mặc: Đại thần em thích anh

Nhiên Hựu: Giọng chính tông của Lương đại, rất rất muốn

Nữ vương đại nhân: ... Lầu trên là ai tui không biết

Hoa Gia: Nhiên thụ ngọc manh, đây là đang bán xuân đi Lương đại, mau thu thập Nhiên thụ

Từ Lương: ... Tôi đã có người mình thích rồi

Nhìn thấy Từ Lương ở khung chat đánh ra câu nói kia, tất cả mọi người rõ ràng đều trầm mặc, chỉ có duy nhất một người là ngoại lệ.

Quân Như Mặc: Đại thần anh sao lại có thể có người mình thích được, rõ ràng là... Em...

Mã Lệ Tô Tô cũng chính là Dương Ý nhú chặt mày, thấy Quân Như Mặc như vậy, cảm giác đầu tên của cô là rất chán ghét người này, hắng hắng giọng, Dương Ý mở mic nói: “Được rồi, nếu đây là việc riêng của Lương đại, bọn em sẽ không nói tiếp nữa, Lương đại anh dùng giọng gốc hát bài này đi.”

Sau khi Dương Ý nói xong, Quân Như Mặc rõ ràng an phận rất nhiều, có lẽ là nghe được trong giọng nói của Mã Lệ Tô Tô có sự bất mãn dành cho cậu ta.

Đợi vài giây, giai điệu quen thuộc bỗng nhiên phát ra từ tai nghe, sau đó là một chất giọng cùng với nhạc đệm cất lên, giọng hát trầm thấp mê người, làm người ta không tự chủ được mà đắm chìm ở trong đó.

Giờ phút này trong đầu Tần Nhiên không hề có một chút ý nghĩ muốn thưởng thức; thảo nào cậu nghe thấy thanh âm của Cố học trưởng rất quen tai, thảo nào Trữ Dồn lại đến nơi này.

Học trưởng nói anh đã có người mình thích, liệu người đó có phải là Trữ Dồn hay không, dù sao lúc trước khi scandal của hai người nổi lên anh cũng chưa từng một lần nào làm sáng tỏ.

Nghĩ đến vậy, trong lòng Tần Nhiên càng dâng lên nỗi khổ sở, cảm xúc trở thành mất mát. Cho nên cậu cũng không chờ đến lúc Từ Lương hát xong đã vội vàng ở khung chat đánh chữ có việc rồi, out trước, liền tắt YY đi, cứ thế Dương Ý chưa kịp khiến cậu phát ra thanh âm, chưa kịp để Cố Từ nghe được, chưa kịp để Cố Từ nhận ra.

Hát xong một bài, Cố Từ cũng tìm cơ cũng logout, mặc kệ một đám hủ nữ ở trên khung chat kêu gào cầu ở lại QAQ Tắt máy tính xong, Tần Nhiên nằm trên giường nhìn đến ngẩn người, đầu óc có chút hỗn loạn cứ như vậy không phát hiện ra rất nhiều sơ hở giữa Cố Từ và Trữ Dồn.

Sau khi Cố Từ out, mở QQ ra lướt vài lần phát hiện một lời mời thêm bạn tốt đã bị anh xem nhẹ, nhìn thấy lời mời này đến từ một cậu trai phiên xương trong đàn, thuận tay nhấn vào ô xác nhận.

Dưa hấu không phải dưa leo: Sao một người rồi lại hai người đều out ra vậy chứ

Mã Lệ Tô Tô: Hôm nay hình như Nhiên thụ có chút không bình thường, đúng rồi, Dưa hấu ông xã nhà cậu đâu, bảo anh ta đến bật mic nói đi

Nữ vương đại thân: Không bình thường +1111, bật mic nói +2222

Kiệt Khắc Tô Tô: Tiểu công thanh âm ôn nhu bật mic nói bật mic nói

Dưa hấu không phải dưa leo: Anh ấy nói anh ấy không muốn, ghét bỏ các cô

Mọi người: ...

CHÚ THÍCH

(1) Toái Nguyệt Trần Hoa có bản vietsub ở đây, này là bản của ca sĩ Tiểu Thiên hát, mà Tiểu Thiên á, một trong những tình yêu to lớn của Dú đó TvT hát live trên YY còn hay hơn nhiều cơ TvT

Dù không có tham gia QQ đàn của anh, cũng như không quá để ý đến anh như-người-nào-đó-hiện-giờ, nhưng anh vẫn luôn là ấn tượng đầu tiên khắc sâu nhất, là vị đại thần đầu tiên Dú biết và đặc biệt đặc biệt thích:”>

9. Chương 9: Dụ Dỗ (2)

Một đêm thức trắng, cuối cùng Tần Nhiên cũng rời khỏi giường, ngáp đi vào phòng tắm, vừa ngẩng đầu lên đã bị hình ảnh bản thân trong gương hù chết.

Chỉ thấy trong gương phản chiếu một người có quầng thâm xanh đen rất to ở dưới mắt, trên làn da trắng nõn rất dễ dàng nhận ra.

Dùng khăn lạnh đắp lên quầng mắt đen, Tần Nhiên nhìn thời gian một chút, cầm lấy sách giáo khoa nói một tiếng với Lâm Sinh Phồn vẫn đang nằm ì trên giường rồi ra ngoài.

Suy nghĩ cả một đêm, Tần Nhiên cũng thông suốt rồi, thích chính là thích, cậu không muốn để bản thân phải tiếc nuối, vậy nên cậu muốn đi thổ lộ! Nhưng mà bây giờ quan trọng hơn là... nếu không mau đến lớp thì sẽ muộn luôn đó a a!!! Tiết này là môn của Diệt Tuyệt sư thái đó, cậu cũng không muốn bị phạt đứng rồi trừ điểm môn học đâu (° °|||) Lúc vội vội vàng vàng chạy tới phòng học, người trong phòng đã đến không ít, giữa hàng người đang ngồi tại đây Tần Nhiên liếc mắt đã nhìn thấy người kia ngồi ở hàng cuối cùng bên cạnh cửa sổ, là người mà cậu luôn tâm tâm niệm niệm trong lòng.

Dường như cảm nhận được ánh mắt rực lửa của Tần Nhiên, Cố Từ quay đầu nhìn thấy cậu, vẻ mặt dịu dàng vẫy vẫy tay.

Đến lúc hồi phục lại tinh thần, Tần Nhiên mới nhận ra mình bị vẻ đẹp trai kia câu mắt hồn rồi, mơ mơ màng màng ngồi vào chỗ bên cạnh Cố Từ, sắc mặt hơi khó xử: “Học, học trưởng chào buổi sáng, học trưởng sao lại ở nơi này vậy”

“Chào Tiểu Nhiên... Anh vẫn luôn có tiết học môn tự chọn này mà, chỉ là Tiểu Nhiên không biết mà thôi.” Trong giọng nói Cố Từ mang theo sự vui vẻ, hẳn là tâm trạng rất tốt.

“Thật... Thật vậy sao...” Tần Nhiên có chút khóc không ra nước mắt, rõ ràng nam thần luôn có ở bên người, vậy mà cậu lại luôn xem nhẹ sự tồn tại của nam thần, liền bị sự ngu ngốc của mình làm phát khóc

“Học, học trưởng... Em, em...”

“Hừm Em nói gì thế”

“Học trưởng... Em... Ày, không, không có chuyện gì hết.”

Nhìn ánh mắt né tránh của Tần Nhiên, Cố Từ chưa kịp nói thêm gì, Diệt Tuyệt sư thái đã tới.

Lớp học đã kết thúc rồi, vậy mà Tần Nhiên dường như đã đi vào cõi thần tiên ngoài xa kia, trong tâm trí đều là tự hỏi làm sao để thổ lộ đây, cứ như thế trong phút chốc ánh mắt liền trở nên ngẩn ngơ.

“Tiểu Nhiên, em... Vừa rồi có phải có điều gì đó muốn nói với anh không” Cố Từ cố ý tới gần ghé vào lỗ tai của cậu nói, hơi thở nóng rực phun ra ở trên tai khiến Tần Nhiên không tránh được mặt đỏ lên, vành tai cũng hiện vài vệt hồng nhạt, đẩy Cố Từ ra, thanh âm hàm chứa nét bối rối, “Không, không có gì cả, học trưởng à em, em còn có việc, đi trước đây, hẹn gặp lại anh sau!”

Vừa nói xong câu Tần Nhiên đã lập tức chạy ra ngoài, Cố Từ trông theo bóng dáng dần xa của cậu, lòng mi rũ xuống trên mặt tạo thành một bóng đen nho nhỏ, trong ánh mắt không chứa rõ cảm xúc nào.

Tiểu Nhiên, đây là lần cuối cùng anh để em rời đi; lần kế tiếp, tuyệt đối sẽ không buông em ra một lần nào nữa... Tuyệt đối.

Trở về kí túc xá rồi, Tần Nhiên âm thầm tự giễu sự hèn nhát của bản thân, kể cả dũng khí để thổ lộ cũng không có.

Như thường lệ nhấn nút mở nguồn trên máy tính, Tần Nhiên nháy vào thanh thông báo đã ngay tức khắc kinh ngạc đến ngẩn ngẩn.

Ấu ấu màn hình dù có bắn đến mấy cũng khiến tui muốn liếm liếm một chút

Thực sự rất muốn phi xuống sân chạy mười vòng luôn ấy, đừng ai ngăn tui

Thì ra nam thần đã thấy lời mời kết bạn của tui rồi ha

Nam thần cũng chính là Cố học trưởng đó, đẹp trai quá đẹp trai quá đi! Thật muốn gả luôn cho nam thần
o

Nhìn trên màn hình. Bạn tốt của ngài Từ Lương đã thành công thêm bạn làm bạn tốt, Tần Nhiên đột nhiên nghĩ đến một chủ ý hay (Chụt).

10. Chương 10: Dụ Đỗ (3)

Nhiên Hậu: Hề lô Lương đại Em là fan chân ái của anh, em rất thích anh [Ngượng ngừng che mặt]

Cổ Từ vừa mở di động ra đã thấy ngay tin nhắn này, nhìn lên trên ID mới kia, ngẫm lại thì ra là cậu trai phiên xứng mà mình ngày hôm qua mới thêm vào.

Từ Lương: Xin chào, cảm ơn đã thích.

Nhận được tin trả lời từ nam thần, Tần Nhiên kích động hăng máu gà, vẻ mặt thẹn thùng nhường kia thật khiến làm người ta không thể nhìn thẳng.

Trong khung chat hết viết giữa chừng lại xóa, xóa rồi lại viết, Tần Nhiên cuối cùng cũng lập cập nhắn gửi.

Nhiên Hậu: Lương đại o()o Anh đã ăn cơm chưa

Tần Nhiên giương mắt nhìn thời gian mới chỉ có 9 giờ... Cậu, cậu, cậu thế mà lại hỏi loại câu hỏi ngu xuẩn này, phải bấm móng đi thôi

Từ Lương: ... Tôi có việc, out trước

Tần Nhiên còn chưa kịp đánh ra hai chữ tái kiến (hẹn gặp lại) đã thấy avatar của đối phương đã thành màu xám từ lâu.

Mất mát thở dài, ánh mắt rạng rỡ sinh động của Tần Nhiên tựa như mất đi ánh sáng trở nên có chút ảm đạm.

Lương đại thật lãnh đạm, có phải là thấy mình rất phiền hay không

Nếu Lương đại ghét bỏ thì mình phải làm sao giờ

Con đường thổ lộ dần dần xa rời, nam thần học trường cầu đến tha đi QAQ

Hối hận một hồi, Tần Nhiên lại mở đàn của tổ kịch.

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: QAQ Đau eo... Toàn thân đều đau!

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: () Sờ sờ cúc hoa nho nhỏ của Dưa hấu, đau thắt lưng gì đó bọn tui đều hiểu

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Sáng sớm liền thấy tin tức dấy lên lòng người như thế, cúc hoa nho nhỏ của Dưa hấu dạo gần đây chắc chắn là được tưới tốt lắm ha (/)

Bổ sung – Hoa Gia: Thứ cho người ta không tiết tháo YY chút, gần đây mất máu quá nhiều

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Dưa hấu tổng thụ vào trong đàn tú ân ái, một bầy độc thân như bọn tui phải sống sao đây

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Cái đồ cúc hoa em gái cô, tưới em gái cô, tú ân ái em gái cô! Một đám hủ nữ không tiết tháo, ông đây chẳng qua chỉ là đau eo! Đau eo!

Hậu phiên (1) – Nhiên Hậu: Dưa hấu tạc mao rồi kìa, thuận mao, chào buổi sớm nha cả nhà

Đạo biên – Khắc Kiệt Tô Tô: Nhào vào Nhiên thụ ~ 2333

Vai phụ quân – Đại đội mã giáp: Cọ cọ Nhiên thụ

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Đè Nhiên thụ

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Mãnh liệt sờ Nhiên thụ 030

Chủ dịch thụ – Dưa hấu không phải dưa leo: Tiểu Nhiên Nhiên, lại anh đây hôn hôn

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Lại là lâu trên phá hồng đội hình, đập ra ngoài! Đập ra ngoài! Đập ra ngoài! Nhấn mạnh nói ba lần! Với cả Dưa hấu cậu leo tường công Nhiên như vậy có thật sự được không đó

Hậu phiên – Nhiên thụ: ...

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Đúng rồi đúng rồi, cái cô hậu kỳ ban đầu đó đã làm xong dự cáo (2) rồi, đêm nay 8 giờ post dự cáo, mọi người nhớ đến cướp sô pha nhá o(*//// //\\/*)q

Nhìn đến chữ post dự cáo, Tần Nhiên tắt đèn của tổ kịch đi, vụng trộm gõ Cổ Từ lúc này còn chưa lên mạng.

Nhiên Hậu: Đại đại, đêm nay 8 giờ post dự cáo đó, nhớ đến cướp sô pha ha

Gửi xong câu nói kia, Tần Nhiên không có việc gì làm liền mở ra weibo của Từ Lương, sau khi lướt đến phần nội dung chuyển phát weibo (forward weibo) của anh, Tần Nhiên hoàn toàn ngây ngẩn cả người, kích thích trong năm nay sao lại nhiều đến vậy cơ chứ TAT

Tác giả nói lên suy nghĩ của mình: Rồi rồi rồi Thập Tam có phải rất chăm chỉ không nà, nên là sưu tầm () (3) mau tới

CHÚ THÍCH

(1): Hậu phiên = Hậu kỳ + Phiên xướng

(2): Dự cáo hình như là giống với trailer, teaser ý

(3): Câu gốc: : , , mình không hiểu cái từ ở đây là cái gì. Thỉnh cao nhân chỉ giúp TvT

11. Chương 11: Dự Dỗ (4)

Đây là lần đầu tiên Cổ Từ ở trên weibo phát một câu nói như vậy, Tần Nhiên từ khi nhìn nội dung trên đó, ngực liền có chút rầu rĩ.

CV – Từ Lương V (**)

Anh không thể đảm bảo được em sẽ phải lòng ai hay không, nhưng mà có một người sẽ yêu em hơn bất luận kẻ nào khác.

Vậy nên không cần quan tâm kết quả ra sao, anh cũng sẽ không buông em ra, dù cho em đã có người yêu cũng thế.

Chuyển phát 113345 Bình luận 23428 Lướt thích 432532 Đến từ Iphone khách hàng

Tuy rằng cậu không tình nguyện cho lắm nhưng vẫn nhấn Thích, cũng đồng thời chuyển phát.

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt đã đến 7 giờ tối, Tần Nhiên cũng trạch ở trong kí túc xá gần một ngày trời. Xoa nhẹ ánh mắt có chút chua xót, cậu nằm trên giường nhắm mắt nghỉ ngơi một lúc.

Bên tai bỗng nhiên truyền đến tiếng tích tích thông báo nhận được tin nhắn, Tần Nhiên lập tức từ trên giường đứng lên chạy tới máy tính sát bên, đập vào mắt chính là hình avatar mà cậu nhìn đến ngàn vạn lần đã quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn nữa, là Lương đại!!!!

Từ Lương: Cảm ơn đã thông báo, chỉ là tối nay không rảnh.

Nhiên Hậu: Vậy sao, nếu không thì để em ôm Lương đại ngồi sô pha (***) nhé

Tần Nhiên gương mặt chờ trả lời, ước chừng qua mấy phút đồng hồ đã thấy tin trả lời hiện lên.

Từ Lương: Tùy cậu.

Nhìn hai chữ “Tùy cậu” kia, Tần Nhiên tự động lí giải đây là Lương đại đã đồng ý rồi!

Miệng vui (mê) vẻ (giai) nở nụ cười, mở folder ghi âm, Tần Nhiên chỉ cần ghi bài hát một lần đã xong, làm ca khúc hậu kỳ một chút, lại chia sẻ (share) cho hòm thư (mail) của đạo diễn và chuẩn bị chờ xét duyệt, thời gian cũng đã trôi qua hơn một nửa.

Lúc cậu lại nhìn đến thời gian, đã đến 7 giờ 56 phút, mở YS, Tần Nhiên refresh lại refresh hoài trang chủ, sợ rằng sẽ bỏ lỡ sô pha.

Quả nhiên lúc vừa đến 8 giờ, dự cáo liền được post lên.

Đến.

1L: “Cố nhân” tuyên bố dự cáo Xã kịch truyền thanh Huyền Âm Thanh Sắc Kịch truyền thanh đam mỹ cổ trang

STAFF

Đạo diễn, biên kịch: Kiệt Khắc Tô Tô Huyền Âm Thanh Sắc

Chuẩn bị: Mã Lệ Tô Tô Huyền Âm Thanh Sắc

Trang trí: Nữ vương đại nhân Huyền Âm Thanh Sắc

Hậu kỳ: Ly An Người tự do

Tuyên truyền: Cúc hoa bung nở Thủy Mặc Giang Nam

CAST

Bách Lý Hành: Từ Lương Lưu Niên Bất Quy

Hạ Thiên Dục: Dưa hấu không phải dưa leo Lưu Niên Bất Quy

Thị vệ, quan viên: Đại đội mã giáp Huyền Âm Thanh Sắc

Thị nữ, công chúa: Trần Tử Huyền Âm Thanh Sắc

Dẫn kịch: Hoàng Đản Người tự do

Ps: Rốt cuộc cũng tuyên bố dự cáo, đã để mọi người đợi lâu rồi Bởi vì em gái hậu kỳ sắp tới có việc, cho nên tổ kịch bọn tôi sẽ đổi hậu kỳ mới

2L Nhiên Hậu: Ôm Lương đại ngồi sô pha

3L Mã Lệ Tô Tô: Sô pha sô pha Ôm tổ kịch ngồi sô pha

4L Dưa hấu không phải dưa leo: Bỏ nó chứ đồ mạng trường bào buột, ghế salon của tui QAA

5L Hoa Gia: Cướp sô pha ~ Chúc tổ kịch ra kịch thành công

~6L Nữ A: Áu áu áu áu, Lương đại 2333 Nhìn thấy chính chủ

~7L Nữ B: Tui, tui muốn liêm bình luận ~ Nhìn thấy chính chủ Lương đại!!!

8L Nữ C: Hy vọng tổ kịch ra kịch thành công, nghe xong dự cáo, Lương đại công âm dụ dàng khí phách tổng công khiến lỗ tai nhà người ta rất nhớ mong

9L Nữ D: Thụ âm của Dưa hấu cũng rất đẹp nà

Nói thật thì... Mỗi một bộ kịch tung ra đều luôn có loại antifan đến quấy rối ném đá một cái, nên lần này Tần Nhiên vì Từ Lương mà vinh quang trúng đạn.

299L Nữ CC: Ha ha, cái tên ngồi sô pha kia chính là muốn ôm đùi Từ Lương ha

300L Nữ DD: Vẫn không quen nhìn một số người vì muốn nổi danh mà ôm đùi vân vân các thứ

301L Nữ EE: Hai vị lầu trên là có ý đến gây sự sao, người ta ôm đùi thì liên quan gì đến cô, cô có bản lĩnh thì cũng có thể đi ôm đó

302L Nữ FF: Ôm đùi đều là tiện nhân tiện nhân!!!

CHÚ THÍCH:

(*) Câu gốc: = Bất li bất khí

(**) V này là VIP

(***) Sô pha ở đây cũng giống như mấy chuyện giặt tem, phong bì gì gì đó ở trên mạng ý

(****) L là lâu, hoặc lâu, là ý chỉ cái số thứ tự bình luận của người tham gia diễn đàn

12. Chương 12: Ca Hội (1)

Tần Nhiên cảm thấy bản thân rất vô tội, chỉ là lúc nhìn thấy hai bên lời qua tiếng lại hỗn loạn đến rối tinh rối mù, lại thở dài, chẳng qua là chiếm sô pha liền bị antifan chọt vào mà thôi, nếu bị Lương đại biết, chắc chắn anh sẽ ghét cậu ha.

Nghĩ tới mấy chuyện như vậy, Tần Nhiên mở khung nói chuyện phiếm của hai người, trong chốc lát không biết nên gửi cái gì, cả người cứ dờ dẫm nhìn chằm chằm máy tính như vậy, lúc Lâm Sinh Phồn về kí túc xá nhìn thấy là cảnh tượng như thế.

“Chắc chắc, lại đang nhìn đại thần nhà cậu hả”

Nghe được thanh âm có người tới, Tần Nhiên nhanh chóng refresh lại máy tính để bàn, cũng không ngẩng đầu lên mà trả lời, “Cậu ghen tị hả, ghen tị thì tự mình đi tìm một người đi, không được để ý nam thần nhà tớ!”

Này là loại logic gì vậy chứ...

“Ai thèm, ông đây là thằng tấp nguyên cây có đốn cũng không ngã nhé!!! Đúng rồi ban này Hội trưởng gọi điện thoại cho tớ bảo giữa trưa ngày mai mời khách chúng ta đó, coi như là báo đáp lần trước cậu mời bữa cơm kia.”

Nghe được cơ hội có thể tiếp xúc với nam thần, Tần Nhiên lập tức đồng ý, hơn nữa hai mắt còn sáng lấp lánh () cả người lộ ra một loại hơi thở sung sướng. Kế tiếp lạch cạch gõ bàn phím máy tính đánh ra một đoạn chữ.

Nhiên Hậu: Lương đại rất rất xin lỗi anh, đã làm liên lụy đến anh rồi TAT

Đợi một lúc rất lâu sau, Tần Nhiên cuối cùng cũng tuyệt vọng tắt máy tính, tắm rửa xong lên giường đi ngủ. Về chuyện ném đá kia, bọn họ thích như thế nào thì cứ làm thế ấy đi, dù sao cậu cũng không để ý làm gì ()o

Có lẽ là do gần đây thường đi ngủ sớm, nên mấy ngày nay Tần Nhiên tỉnh dậy vô cùng sớm, hôm nay sáng sớm lại tỉnh, cậu quyết định đi dạo xung quanh trường học ngắm phong cảnh, dù sao cũng không thể cứ luôn dùng máy tính cầm di động không rời tay như thế.

Đi đến nơi được các sinh viên đại học A hện hò thổ lộ là một rừng cây nhỏ thực sự rất đẹp, Tần Nhiên nghe được một thanh âm quen thuộc đến cực điểm đang phát ra tiếng, kì lòng không được dừng chân nghe lên.

Cậu tuyệt đối không phải cố ý muốn nghe lên đâu mùa QAQ Đều là vì tò mò gây họa mà thôi TAT, còn có phần lớn lí do là vì Trữ Dồn kêu tên của Cố học trưởng.

“Học trưởng, em thích anh! Xin hãy nhận lời tỏ tình của em đi!”

Tần Nhiên nghe đến đó nhin không được mà ngừng lại hô hấp, cậu rất sợ sẽ nghe thấy Cố Từ nói một tiếng được.

“... Tôi đã có người mình thích rồi” Tiếng nói trầm thấp xen lẫn khàn khàn như có như không, càng tăng thêm vài lần từ tính.

Kỳ thật cậu càng không thích nghe câu này chút nào, mỗi một lần nghe thấy nam thần nói ra, tim của cậu mỗi một lần ấy đều đau.

Che đi vị trí trên ngực, Tần Nhiên không tìm được muốn rơi nước mắt, bởi vì là vội vội vàng vàng bận bịu rời khỏi rừng cây nhỏ, thế nên cậu không nghe được câu sau đó của Cố Từ, “Người mà tôi thích, tên là Tần Nhiên, vậy nên mong cậu sau này đừng đến quấy rầy tôi nữa.”

Nếu Tần Nhiên lúc đó không rời đi, có lẽ lần này sẽ không tiếc nuối mà bỏ lỡ như thế, nhưng vận mệnh chính là vận mệnh, nó vẫn thích vui đùa trêu ngươi bạn như vậy, cho bạn loại bất ngờ không kịp đề phòng.

Vừa quay trở lại kí túc xá, không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của Lâm Sinh Phồn, lập tức ngồi trước máy tính, chờ khởi động máy.

Lâm Sinh Phồn thấy đuôi mắt cậu phiếm hồng, hẳn là đã khóc, ngay tức khắc bước tới phía trước quan tâm hỏi: “Không phải là đi ra ngoài một chuyến thôi hả Lâm sao vậy”

Tần Nhiên cắn môi rõ ràng không muốn nói, “Không có chuyện gì, được rồi cậu nhanh đi học đi, không là muộn đây.”

Thấy cậu có vẻ như không muốn nói, Lâm Sinh Phồn đành phải bắt đắc dĩ gật đầu, trong giọng nói vẫn mang theo sự lo lắng: “Tớ đây đi nhé, giữa trưa tớ sẽ trở về kí túc xá đón cậu ha.”

“Được được, tớ biết rồi, Lâm đại Phó hội trưởng.” Nghe thấy giọng điệu của Tần Nhiên rốt cuộc đã quay trở lại như cũ, lúc này Lâm Sinh Phồn mới yên tâm mở cửa đi ra ngoài.

Sau khi mở máy tính lên, Tần Nhiên chần chờ một chút liền thông suốt mà đăng nhập vào QQ.

Nháy vào ô Bỏ qua đàn, cậu mở ra tin nhắn của Mã Lệ Tô Tô gửi đến.

Mã Lệ Tô Tô: áu áu, Nhiên thụ mau đi xem! [Link liên kết]

Tần Nhiên gửi một cái Ủm qua, rồi nhấn vào liên kết kia.

Lúc đang nhìn đến tiêu đề bài post, Tần Nhiên liền biết được, antifan ném đá cậu từng cùng với fan của nam thần lời qua tiếng lại với nhau đã hòa hoãn hơn.

Lần lần lướt lướt di chuột xuống dưới, cho đến khi nhìn thấy cái nick trả lời (reply) đó, cậu không khỏi trợn to mắt.

1135L Từ Lương: Tôi là Từ Lương, về chuyện sô pha kia là tôi có nhờ Nhiên Hậu sama giúp mình đoạt sô pha, không hề có chuyện ôm đùi nào ở đây cả, bài post này tôi sẽ nhờ tới quản lí xóa đi vậy. Mọi người nhà ai về nhà nấy đi. (*)

Quả nhiên Từ Lương vừa lên tiếng nói, phong ba bão táp liền có chuyển biến to lớn, cũng chỉ có vài ba antifan còn ở lại chửi rửa, nhưng mà bởi vì fan chân ái rất cường đại, bọn họ cứ như thế bất hạnh bị bao vây chèn ép.

Lúc Tần Nhiên xem, bài post đã xóa bớt bình luận được mấy tiếng rồi.

CHÚ THÍCH:

(*) Câu gốc: “ ”, QT dịch là Đại gia tụt các hoa các nụ, các hồi các gia, đại khái là Mọi người nhà ai về nhà nấy, mẹ nào về mẹ nấy

13. Chương 13: Ca Hội (2)

Tần Nhiên tự nhủ với bản thân không nên suy nghĩ nhiều, học trưởng đã có người mình thích rồi, nhưng khổ sở trong lòng vẫn không có cách nào buông xuống.

QQ góc phải bên dưới của máy tính đột nhiên nhấp nháy liên hồi, Tần Nhiên nhấp mở, Mã Lệ Tô Tô lại gửi tin nhắn đến.

Mã Lệ Tô Tô: Nhiên thụ 23333 Nói cho cậu biết một tin tốt cực bự luôn này, Lương đại mở ca hội ngay đêm nay 7 giờ, muốn đi vậy xem không, ID kênh 34343

Ca hội Có lẽ cậu biết mình có thể làm gì rồi.

Nhiên Hậu: Em sẽ đi mùa

Để cậu tùy hứng một lần đi, bất kể kết quả có như thế nào đi chăng nữa.

Tần Nhiên lướt weibo tới tận giữa trưa, cửa kí túc xá cách một tiếng mở ra, Lâm Sinh Phồn thả sách giáo khoa trong tay bước đến, miệng than vãn: “Hội trưởng thật phúc hắc mà, nói là mời khách nhưng chẳng qua cũng chỉ là muốn gặp mặt Tần Nhiên thôi...”

“Sinh Phồn, cậu đang nói gì thế” Tần Nhiên không nghe được rõ cậu ta lẩm bẩm cái gì.

“Không có gì hết, đi thôi, Hội trưởng bọn họ còn đang chờ chúng ta kìa.” Nhìn Tần Nhiên ngốc một cục kia, Lâm Sinh Phồn vì nhóc con nhà cậu mà bi ai một chút, bị Hội trưởng phúc hắc để ý, nhất định phải cẩn thận nếu không ngày nào đó sẽ bị ăn sạch sẽ luôn...

Tần Nhiên đi xuống tầng quả nhiên thấy có hai người đã đứng ở dưới cây cách đó không xa, mặc áo sơ mi trắng chính là Cố Từ, mà thanh niên bên cạnh anh thấp hơn nửa cái đầu, cũng mặc một chiếc áo sơ mi trắng dài với khuôn mặt trẻ con đáng yêu, đang nói chuyện cùng Cố Từ, cười xán lạn.

Tần Nhiên rủ đầu xuống, đây chắc là... người mà học trưởng thích ha...

“Chắc chắc, tôi bảo này Cố Từ, đàn em bé nhỏ lớn lên thật đẹp, bị cậu để ý xem ra là hạnh phúc hay xui xẻo đây.”

“Cậu có tin tôi đem kịch ca H cậu phối chia sẻ với Quý Tư Thần không, tôi tin là cậu ta rất thích nghe đó.” Cố Từ nhìn y liếc mắt một cái.

“Hừ, tôi mới không cùng cậu so đo làm gì.”

Nhìn Tần Nhiên bước đến gần, cậu trai kia cũng chính là An Hiểu kích động nhảy bật đến trước mặt cậu, vẻ mặt tươi cười, hai tay không tự giác mà vuốt ve mặt cậu, “Xin chào đàn em bé nhỏ, anh tên là An Hiểu, em tên gì”

“Ày... ày, em tên là Tần Nhiên, chào An học trưởng.”

Nhìn thấy làn da ở hai má của Tần Nhiên bị vuốt ve đến mức đỏ bừng lên, Cố Từ không nhịn được nhún mày, “Được rồi đó An Hiểu.”

Này là học trưởng ghen với cậu ha, dù sao người học trưởng thích vừa rồi cùng cậu thân mật như vậy...

An Hiểu bĩu môi, cuối cùng vẫn buông tay xuống, chắc chắn đây là đau lòng chứ gì...

Bị vứt bỏ một bên làm phong nền không ai để ý tới, Lâm Sinh Phồn mở miệng nói chuyện, “Hội trưởng, có thể đi được rồi chứ”

“Ừm. Đi thôi.” Nói xong còn dụi dụi mắt nhìn thoáng qua Tần Nhiên, chỉ tiếc rằng Tần Nhiên vẫn cúi đầu nom như người thất tình, cũng không nhìn lên.

Dọc đường đi An Hiểu lôi kéo Tần Nhiên ba hoa đủ loại thói hư tật xấu của Cố Từ, mỗi một lần nghe chuyện, sắc mặt Tần Nhiên tái nhợt dần dần, ánh sáng trong mắt trở nên ảm đạm.

Đây là An học trưởng đang bảo cậu không được có ý với học trưởng sao

Sắc mặt Cố Từ thì lại tối sầm, kéo Tần Nhiên lại, “An Hiểu, cậu mà nói thêm câu nào nữa thì có tin là ngày mai cậu sẽ không rời được khỏi giường nữa không.”

Thời điểm Tần Nhiên bị Cố Từ kéo qua, tay cùng tay tiếp xúc nhau khiến trong lòng cậu có niềm thỏa mãn nho nhỏ. Nhưng sau đó lại nghe được lời nói đó của Cố Từ, hiển nhiên lại hiểu lầm, nhếch môi, giãy ra cái tay kia, “Thật xin lỗi, học trưởng, Sinh Phồn, An học trưởng, em có chút không khỏe nên sẽ không đi đâu.”

Nói xong cũng không đợi bọn họ phản ứng kịp đã bắt đầu bỏ chạy. Cậu còn cần tỏ tình nữa sao, còn cần để lại cho bản thân một phần vọng tưởng nữa sao Học trưởng đã cùng người mình thích ở cùng một chỗ rồi, cậu đi theo thành kẻ thứ ba để làm gì chứ...

Có lẽ nên buông tay rồi, thất tình là cái khỉ gì, cậu có thể tìm một người thật tốt, sau đó sống một cuộc sống hạnh phúc mà.

Chỉ là bản thân thật tình mong muốn như vậy sao

Tần Nhiên uể oải ngồi xuống, hai tay che khuất khuôn mặt cúi đầu nức nở, một giọt nước mắt dọc theo kẽ hở chảy xuống, trên mặt đất phản lại từng giọt nước vỡ òa.

14. Chương 14: Ca Hội (3)

Trút hết ưu tư trong lòng, Tần Nhiên sửa sang lại tâm trạng của mình cho tốt liền trở lại kí túc xá, cuối cùng cậu cũng có cảm giác dường như mình đã quên đi cái gì đó, nhưng vẫn nghĩ không ra. Bởi vì quá mệt, cậu không nghĩ tiếp nữa liền nằm ở trên giường ngủ thiếp đi.

Cho đến khi tỉnh lại bên ngoài trời đã tối rồi, Tần Nhiên mở di động ra, bên trong toàn bộ đều là cuộc gọi nhỡ và tin nhắn chưa đọc, chẳng qua cũng đều là từ một người, là Lâm Sinh Phồn.

Nhắn gọi cho Lâm Sinh Phồn, Tần Nhiên chỉ mơ hồ nói vài câu liền cúp điện thoại.

Lại nhìn thời gian đã đến 6 giờ rưỡi, bởi vì giữa trưa chưa ăn cơm nên bụng lục đục vang lên âm thanh.

Ngâm một bát mì ăn liền, Tần Nhiên ngồi trước máy tính chờ khởi động.

Không như thường lệ đăng nhập QQ, lần này Tần Nhiên lại đăng nhập YY, gõ ID kênh mà mình đã quen thuộc đến mức nhớ rõ.

Rõ ràng còn chưa tới giờ, trong phòng cũng đã có đến mấy vạn người rồi, tất cả mọi người đang ở khung chat nói chuyện phiếm.

Lương đại fans XXOO: Ca hội lần này lão nương cuối cùng cũng trôi lên được Bản Tang thuộc đẳng cấp ba không dậy nổi nữa rồi TAT

Lương đại fans Độc thừa: Áu áu có thể nghe được đại đại hát rồi ~ Công âm điệu dàng đẹp để thiệt ghét quá đi à

Lương đại fans Gấu của tui: Không biết đêm nay Nhiên Hậu sama có đến nghe hiện trường không ta Tui bỗng nhiên manh Lương Nhiên CP

Lương đại fans Đạm Đạm: Lầu trên không chỉ một mình cô, áu áu bỗng nhiên manh Lương Nhiên CP, hơn nữa Lương đại còn vì Nhiên Hậu sama giải vây đó

Người qua đường đi ngang qua: Lương đại người ta đã gần như nói rõ đã có người mình thích, các người còn bừa bãi ghép CP sao, ha ha.

... Bởi vì một câu nói ấy, hai bên cũng tự nhiên mà bắt đầu giương cung bạt kiếm lẫn nhau.

Tần Nhiên nhấn ô che đi khung bình luận, giữ vững suy nghĩ nhìn không thấy tâm sẽ không phiền.

Tối gần 7 giờ, một em gái được ôm lên mạch tự, bắt đầu hâm nóng không khí.

Chủ trì – Hàn Hàm: “Được rồi, mọi người xin đừng đánh chiến nhau nữa, nếu không sẽ bị tròng không (1) mời ra ngoài đó nha~” Thanh âm của cô rất ngọt ngào mỹ lệ, mang theo chút trẻ con chưa trưởng thành.

“Đã nhanh gần đến 7 giờ rồi ha, chúng ta hãy cùng đếm ngược thời gian nào, xin mời đại thần mà chúng ta cực chờ mong bước ra ~”

Quả nhiên, khung bình luận đồng loạt xoát ra 5, 4, 3, 2, 1! Khi người chủ trì nói không được gây gổ với nhau Tần Nhiên đã đóng lại ô che bình luận lại rồi.

Tần Nhiên lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn thấy áo phía trên mạch tự đã chuyển thành Từ Lương rồi.

“Chào buổi tối! Tôi là Từ Lương, cảm ơn mọi người đã đến hiện trường ca hội của tôi, tôi sẽ hát một ca khúc tặng mọi người.”

Bên tai truyền đến giọng nói khàn khàn mà dịu dàng, đồng thời cũng rất mê hoặc tâm trí người khác.

Tần Nhiên không kìm được nhấn vào nút ghi âm, nghe bài hát anh cất lên, suy nghĩ trong đầu trở nên hỗn loạn.

Sau khi hát xong một bài, Cổ Từ cũng không mở mic nói chuyện, nhưng người cũng không đi xuống.

“Tôi tin chắc chắn bên tai mọi người đều vẫn đang chìm đắm trong nhớ mong ha ~ Bây giờ chúng ta không vội mời khách quý kế tiếp bước ra, trước tiên cứ tham gia một trò chơi cướp băng ghế (2) nhé, người đoạt được băng ghế may mắn sẽ có cơ hội nói ra một yêu cầu đối với Lương đại đó nha!” Chủ trì Hàn Hàm nói.

“Con số may mắn là 438 nhé. Được rồi, mọi người chuẩn bị nè ~”

Khung bình luận bị trôi đi rất nhanh, trên đó tất cả đều là lời nói kích động.

Sau câu nói bắt đầu, Tần Nhiên liền nhún vào nhảy lên băng ghế, đối với loại chuyện liên quan đến may mắn này Tần Nhiên cũng không ôm nhiều kỳ vọng bản thân sẽ trúng thưởng.

Nhưng mà... “Chúc mừng bạn nhỏ Nhiên Hậu của chúng ta cướp được băng ghế may mắn, xin mời tràng không ôm cậu ấy lên mạch trên đi ~”

Lúc nghe đến hai chữ Nhiên Hậu, Tần Nhiên không thể tin nổi chớp mắt mấy cái, không không không không không thể nào!

“Bạn nhỏ Nhiên Hậu có yêu cầu gì nào”

Trên khung bình luận xoát cầu mạch hôn, chuông điện thoại, thậm chí là cầu thở gấp.

Tần Nhiên mở mic, hắng giọng khụ một tiếng, giống như đang làm một quyết định quan trọng và to lớn nào đó, giọng nói không tự chủ được mà mang thêm vài phần nghiêm túc dứt khoát, “... Học trưởng, em thích anh.”

Thanh âm sạch sẽ mà thanh khiết, một khắc kia lúc Cổ Từ nghe được liền hiểu ra người đến là ai, mà ngoài dự đoán của anh chính là lời tỏ tình của đối phương.

Cổ Từ vừa định mở mic đáp lại liền phát hiện không thấy người kia đâu nữa.

Nói một chút cùng với cô gái chủ trì, Cổ Từ cũng vội vàng logout, hai người cũng không biết trên khung bình luận lại bắt đầu bạo phát đánh chiến.

Sau khi tắt máy tính rồi, Tần Nhiên thoải mái cười cười, đều đã xong rồi, đã xong hết rồi... Cẩn môi ngăn nước mắt đang chực rơi xuống.

Lúc này cửa đột nhiên vang lên tiếng cộc cộc, tiếng đập cửa rất dồn dập. Tần Nhiên đi tới mở cửa, liền cảm giác được một lực rất mạnh mẽ ôm cậu vùi vào trong ***g ngực một người, vừa định giãy dụa lại nghe thấy giọng nói quen thuộc, liền bất động.

“Học trưởng, bị người khác nhìn thấy sẽ không hay đâu, xin anh buông ra đi.” Thanh âm của Tần Nhiên mang theo nỗi uất ức.

“Sợ gì chứ, anh bây giờ đang ôm vợ mình cũng không được sao Tiểu Nhiên, anh đáp ứng lời tỏ tình của em, mà anh đồng thời cũng yêu em.”

“Vợ cái gì chứ... Từ từ đã, học trưởng anh không phải đã có An học trưởng rồi sao”

“Thật ngốc quá, An Hiểu đã có người yêu, người ấy không phải anh, hôm nay Tiểu Nhiên là em ghen chứ gì” Cổ Từ khẽ cười một tiếng, giọng điệu vô cùng sung nịch.

Cái gì! Nói như vậy mấy ngày nay đều khóc một cách vô ích rồi sao! Cậu thể mà lại hiểu lầm, thật mất mặt quá mà.

Tần Nhiên mặt đỏ lên, ánh mắt mông lung, chết không thừa nhận nói: “Ai, ai ghen chứ, em mới không có nhé, hôm nay chính là không muốn đi ăn, không muốn đi ăn, còn có ai là vợ anh chứ!”

“Em là vợ của anh, vậy nên cả đời cũng đừng nghĩ tới chuyện chạy thoát.” Nói xong đôi môi lạnh lẽo của Cổ Từ không hề thông báo trước kẻ sát trên môi Tần Nhiên, đầu lưỡi linh hoạt cạy mở khớp hàm của cậu, tiến quân nhanh chóng, dịu dàng cuốn lấy đầu lưỡi của Tần Nhiên, hai bên giao triền.

Tần Nhiên ban đầu còn ngăn ra, sau đó lập tức nhắm mắt lại, trúc trắc đáp lại phần tình cảm nóng rực này.

Tình yêu ấy tới đột ngột như vậy, một hồi quanh co lòng vòng như vậy, nhưng cũng rất giản đơn như thế, anh yêu em, em yêu anh. Nắm lấy tay nhau không buông ra, bình bình đạm đạm mà trôi qua một đời.

————— END —————

Tác giả nói lên suy nghĩ của mình: Kết thúc rồi nè nè nè

CHÚ THÍCH:

(1) Cái nhân vật có uy quyền trong kênh quản lí YY, tròng khổng này đến tận bây giờ mình vẫn chưa thể hiểu được hết ý nghĩa của nó. Đại khái đây là một chức quyền quản lí về nhân sự, ổn định về nội quy kênh, phạt kẻ vi phạm nội quy, khổng mạch tự để tránh trường hợp có người tự do phát ngôn hoặc tự do lên mạch gây náo loạn các thứ.

(2) Trò chơi này nói đúng ra là cướp số thứ tự xếp hàng trên mạch. Lúc bình thường ở trong các ca hội, để giữ gìn trật tự và ổn định cho chủ trì, tròng khổng đại nhân sẽ khóa mạch lại, không cho bất kì một ai lên. Nhưng trò chơi này hay ở chỗ, người ta sẽ đọc 1 con số may mắn, tròng khổng sẽ mở mạch, trong thời gian mở mạch đó, những người chơi sẽ thượng mạch (lên mạch). Ai lên trúng con số may mắn sẽ thắng cuộc.

Ví dụ như đây:

QQ 20151230215320

15. Chương 15: Phiên Ngoại 1: Trữ Dồn

Tại Đại hội đại biểu Tân sinh viên, tôi gặp anh lần đầu tiên, là vừa gặp đã yêu.

Không biết loại thích mơ hồ này từ lúc nào đã dần dần phát triển trở thành yêu, có lẽ là vì đã chạm trán nhau đương lúc lơ đãng hay là do tìm hiểu về anh từng chút một cũng không chừng.

Tôi đi thổ lộ, ngay trước mặt mọi người, tôi không sợ bị kì thị, bị phỉ nhổ, bị vây xem, tôi cũng không sợ bị cự tuyệt, tôi chỉ sợ trong tương lai lúc anh sắp sửa yêu tôi rồi thì bên cạnh còn mọc ra một người khác.

Anh quả thật đã cự tuyệt, khổ sở chung quy vẫn có, nhưng dù sao tôi vẫn nghĩ hẳn là anh sẽ dời tầm mắt để ý mình hơn, ngay cả khi chỉ là một chút mà thôi.

Sau đó rất nhiều người lại cho rằng chúng tôi là một đôi, anh không giải thích, mà tôi cũng không giải bỏ khúc mắc này, trong lòng tôi dù biết đây chẳng qua chỉ là giả dối, nhưng như vậy thì sao chứ, tôi tin rằng một ngày nào đó chuyện này sẽ trở thành sự thật.

Một lần ngoài ý muốn mà biết anh, thế mà lần thứ hai bắt đầu biết anh lại là ở trên võng phôi.

Tôi nghĩ có lẽ đây là cách duy nhất để bản thân có thể tiếp cận anh, tôi cũng biết được anh là diễn viên chính phối bộ tiểu thuyết mà chị gái tôi viết ra, vì thế tôi cầu xin chị mang tôi theo vào.

Tôi vào, chờ một lát đã nghe được thanh âm mà mình tâm tâm niệm niệm, cảm giác rất thỏa mãn, tôi không biết nên nói cái gì, chỉ có thể trực tiếp thổ lộ một lần mà đánh ra câu em thích anh.

Sau ấy bị một cô gái chuẩn bị chán ghét, tôi không biết nên làm sao bây giờ, tôi sợ anh cũng chán ghét mình, cho nên bản thân chỉ có thể trầm mặc không nói được lời nào nữa.

Vốn còn khờ dại nghĩ ở nơi võng phôi này có thể từng chút từng chút tới gần anh hơn, vậy mà lại chính là từng bước từng bước đem mình rời xa anh.

Vì vậy tôi lại thổ lộ, chặn anh ở rừng cây nhỏ kia, anh vẫn cự tuyệt như cũ, sau khi cự tuyệt còn tàn nhẫn nói với tôi, anh đã có người mình yêu rồi — Là bạn trúc mã từ thuở nhỏ của tôi.

Trong lòng dù có không cam lòng thế nào đi chăng nữa, nhưng cũng không thể che giấu nỗi sự thật tàn nhẫn mà anh đã nói.

Tôi yêu hai năm, anh cũng không để ý đến sự tồn tại của tôi dù chỉ một chút, ở trong mắt anh tôi có cảm giác mình tự dàn dựng lên một vở hài kịch rất buồn cười, tự biên tự diễn.

Tôi không có khả năng tự cứu lấy chính mình, nhưng tôi tin rằng sẽ có một người cứu giúp tôi thoát khỏi cái thế giới kia, cái thế giới tên là Cổ Từ.

Tác giả nói lên suy nghĩ của mình: Cầu thu lưu QAQ

16. Chương 16: Phiên Ngoại 2: Vô Danh

Một tháng kể từ khi hai người ở cùng một chỗ, Tần Nhiên đề nghị nói trực tiếp với ba mẹ, Cổ Từ thoát nhìn có chút do dự, nhưng vẫn đáp ứng.

Thời trung học Cổ Từ đã từng come out với ba mẹ, khi đó hai lão nhân kia từng đánh từng mắng, cũng từng khuyên bảo; nhưng cuối cùng lại thua cuộc bởi sự cố chấp của Cổ Từ mà chấp nhận.

Ở trong lòng ba mẹ Cổ, đứa con của mình hạnh phúc mới là điều quan trọng nhất, nếu con đã chọn yêu đàn ông cũng hiểu được rằng con đường này rất khó đi, mà bọn họ cũng chỉ có thể ủng hộ nó.

Cửa ải của ba mẹ Cổ Từ xem ra đã giải quyết xong xuôi, anh vốn muốn cùng với Tần Nhiên cùng đi gặp ba Tần mẹ Tần, nhưng Tần Nhiên vẫn kiên quyết từ chối.

Cổ Từ bất đắc dĩ thỏa hiệp hôn lên trán cậu một cái; Tiểu Nhiên, anh chờ em.

Chờ em về nhà, chờ ba mẹ em chấp nhận, chờ em nguyện ý gả cho anh.

Ba Tần mẹ Tần thuộc mẫu người bảo thủ có chút tư tưởng cổ hủ, trong suy nghĩ của bọn họ hai người đàn ông ở bên nhau là một loại tội lỗi.

Vậy nên lúc Tần Nhiên về nhà trực tiếp nói ra, mẹ Tần trong nháy mắt mặt trắng bệch như tờ giấy, trong giọng nói mang theo run rẩy: “Tiểu, Tiểu Nhiên, con đây là... đang nói giỡn với mẹ phải không con”

Mặt của ba Tần cũng trở nên có chút âm trầm, ông ngồi ở trên ghế sa lon không nói được lời nào, chỉ có thể hút thuốc.

Trong lòng Tần Nhiên tuy rằng đã chuẩn bị rất nhiều phương sách tâm lý, nhưng hiện tại vẫn căng thẳng sợ hãi như trước: “Mẹ, lời con nói là sự thật, con đã ở bên một người đàn ông rồi. Lần này trở về con chỉ là muốn cầu xin hai người chấp nhận.”

“Bốp!” “Thật không biết xấu hổ! Mày biết mình đang nói cái gì không! Mày đang làm mất mặt cả Tần gia nhà chúng ta đấy!” Ba Tần đột nhiên đứng lên bước từng bước đi qua, mạnh mẽ quăng Tần Nhiên một cái tát, giọng điệu vô cùng phẫn nộ.

Hai má trắng nõn của Tần Nhiên lập tức sưng đỏ một cục, thoát nhìn rất đáng sợ.

Mẹ Tần trừng mắt liếc ba Tần một cái, sau đó đau lòng nhìn đứa con trước mắt, giọng nói nhu hòa, “Con à, con nghe mẹ nói, hai người đàn ông ở cùng một chỗ không có kết quả tốt đâu, mau cùng cậu ta chia tay đi...”

Tần Nhiên kéo khóe miệng khẽ động chạm vào chỗ bị thương, khàn khàn giọng, trả lời lại: “Mẹ, con với học trưởng là yêu nhau thật lòng, cầu xin mẹ đồng ý, con thật sự... không thể rời bỏ học trưởng được...” Nói xong nước mắt không biết từ lúc nào đã chảy xuống.

“Không được! Tuyệt đối không được, mày không đáp ứng với tao thì hôm nay cũng đừng nghĩ đến chuyện ra ngoài cửa nữa!” Ba Tần tức giận đến mức nói năng lộn xộn.

Vì sao người thân nhất của mình lại không thông hiểu được cho cậu và học trưởng chứ... “Con tuyệt đối sẽ không đáp ứng, ba mẹ con thực sự rất xin lỗi.” Tần Nhiên gạt đi nước mắt, trong lòng chua xót không chịu được nữa, vào phòng lập tức khóa hết lại.

Cổ Từ đợi đến trời tối cũng không thấy Tần Nhiên quay trở lại, trong lòng nhất thời có loại dự cảm xấu, cầm lấy di động trên bàn bấm số điện thoại của Tần Nhiên lần này sang lần khác, lại không có ai nghe máy.

Cổ Từ rơi vào đường cùng bèn xin địa chỉ nhà họ Tần từ chỗ Lâm Sinh Phồn, mở ra lái qua.

Đến nhà của Tần Nhiên, Cổ Từ nhẹ gõ gõ vài tiếng, cửa mở ra.

Người mở cửa chính là ba Tần, lúc vừa nghe nói là người đã hại con mình đi lên con đường không chính đạo kia lập tức đóng cửa sầm một tiếng, cho dù Cố Từ có thỉnh cầu như thế nào cũng không mở lại lần nữa.

Cứ như vậy bảy ngày đã trôi qua, mỗi ngày Cố Từ đều kiên trì không ngừng đến gõ cửa, ngón tay thon dài bởi vì gõ cửa mà ma sát làm xước da.

Mà Tần Nhiên tuy rằng vẫn ngoan ngoãn ăn cơm ngủ nghỉ như trước, nhưng người lại đại đi, vô thần, cả người cũng gầy đi một vòng lớn.

Kỳ thật nghe được tiếng đập cửa Tần Nhiên cũng hiểu được ngoài kia chính là người mà mình yêu, nhưng ba mẹ không cho phép cậu lại gần cửa một bước, vậy nên cậu chỉ có thể trơ mắt nhìn, đau lòng cực độ.

Học trường sao lại ngốc như thế, thật sự rất ngu ngốc! Ngón tay của anh nhất định rất đau, đều tại mình, đều tại mình hết...

Tần Nhiên ngồi ở trên giường hai tay vòng quanh đầu gối, vùi đầu trong khuỷu tay bởi vì đau lòng mà nước mắt, cuối cùng tựa hồ đã nhịn không được mà khóc nức lên, nước mắt rơi ở trên giường từng giọt vỡ òa.

Hai người đứng ở ngoài cửa nghe tiếng khóc ở bên trong mà lo lắng, đều nhẹ giọng hít một hơi, “Thôi được rồi thôi được rồi, nếu hai đứa chúng nó đã yêu nhau như vậy, tại sao phải đi làm người xấu chia rẽ bọn trẻ chứ, Tiểu Nhiên dù sao cũng là con của chúng ta, cứ tiếp tục như thế này cũng chỉ giày vò nhau thêm mà thôi, cháu trai thì cứ nhận nuôi là tốt rồi...” Ba Tần bất đắc dĩ nhíu mày nói với mẹ Tần.

“Mmm, mà đứa trẻ này... nom cũng tốt.”

Lúc này Cố Từ lại gõ cửa lần nữa liền gặp ba Tần ra mở cửa, cũng đồng thời để anh vào cửa.

Cố Từ xem xét tình thế hiện giờ đoán được rằng hẳn đã thỏa hiệp rồi, quả nhiên, ba Tần mở miệng trước: “Cháu chính là học trường trong lời của con bác ha.”

“Đúng vậy ạ thưa bác trai, con tên là Cố Từ.” Nhìn thấy Cố Từ dùng ngôn ngữ rất lễ phép, động tác lại khéo léo, trong mắt ba Tần hiện lên chút ít vừa lòng.

“Chúng ta nghĩ, hai người các con đã yêu nhau như thế, chúng ta cũng không ngăn trở nữa, chỉ hy vọng con có thể đối xử thật tốt với con trai bác... Đi vào nhìn nó đi... Đương lúc đóng cửa đấy.”

“Cảm ơn bác trai bác gái, con sẽ đối xử thật tốt và yêu Tiểu Nhiên cả một đời này. Con xin phép vào trước.”

Ngay giây phút Cố Từ cẩn thận mở cửa ra, hô hấp ngừng lại, trong mắt sự đau lòng ngập tràn, mới vài ngày ngắn ngủi, vậy mà em ấy liền gầy đến thế; anh cũng có chút tức giận, giận cậu đã không tự mình chăm sóc bản thân cho tốt.

“Tiểu Nhiên...”

Thanh âm dịu dàng quen thuộc này nhất định là ảo giác, lúc này học trường làm sao có thể đứng ở nơi đây được cơ chứ.

“Tiểu Nhiên, đây không phải là ảo giác...” Tựa như đã nhìn thấu suy nghĩ trong lòng cậu, Cố Từ nhẹ nhàng ôm cậu.

Tần Nhiên run lên, không thể tin nổi mà xoay người, trong nháy mắt khi nhìn thấy Cố Từ, Tần Nhiên bỗng nhào vào trong ngực của anh khóc nức lên, trong tiếng khóc tràn đầy uất ức, tràn đầy chua xót, tràn đầy vui vẻ.

Cố Từ nhẹ nhàng vỗ lưng cậu, “Tiểu Nhiên ngoan, đừng lo lắng chuyện gì nữa, ba mẹ em chấp nhận rồi, đợi đến lúc tốt nghiệp xong chúng ta đi kết hôn nhé.”

“Ừm.” Tần Nhiên vùi đầu ở trong ngực của anh rầu rĩ nói.

Ánh mặt trời nương theo vị trí của cửa sổ mà chiếu vào bên trong, dựa vào vòng tay ấm áp của hai người đàn ông, bọn họ mười ngón tay giao triển, cùng nhau bước đi cả một đời.

17. Chương 17: Phiên Ngoại 3: Bị Ăn Sạch Sẽ

Đây đã là tháng thứ ba bọn họ ở chung với nhau, thời gian này hai người vẫn chỉ hôn môi, hành vi cũng không tiến thêm một bước nào.

Vì thế Tần Nhiên rất thất vọng, rất ưu thương, là do mị lực của mình không đủ, hay là do học trưởng đã không còn thích mình nữa rồi...

Hít một hơi thật mạnh, Tần Nhiên quyết định lên mạng cầu giúp đỡ.

Chủ đề bài post: Bạn trai ở chung ba tháng cũng chưa từng ấy ấy, mình phải làm sao bây giờ, hiện đang sốt ruột lắm luôn.

1L: Có ai đề xuất ý kiến hay nào không, cầu cầu cầu QwQ

2L: Sô pha, nhìn ra được bạn trai của lâu lâu có tính tự kiểm chế rất mạnh

3L: Sắc-dụ!

4L: Ha ha, giống lâu trên, sắc-dụ

5L: Sắc-dụ +10086, thuận tiện hỏi một chút lâu lâu là nam hay nữ

6L: Tui cá một trăm quả dưa leo, lâu lâu là nam, có thể cầu vây xem không

133L: Lâu lâu cầu ảnh bạn trai của đăng ấy QVQ

134L: Cùng cầu QVQ

Nhìn lâu đã không biết cong vẹo đến mức nào rồi, Tần Nhiên dùng bàn tay nâng cằm tự hỏi, sắc-dụ là một chủ ý không tồi ha, không thể trách Tần Nhiên sao lại vội vàng như thế, ai kêu bạn trai nhà cậu vận hoa đào lại tốt đến vậy, người tỏ tình với học trưởng, vì có gì con trai còn nhiều hơn con gái vậy chứ...

Buổi tối hôm nay Cố Từ đương là Hội trưởng hội học sinh hiển nhiên lại có việc bận, nhìn thời gian đã tới 6 giờ, học trưởng chắc khoảng 6 giờ rưỡi mới về đến nhà... Tần Nhiên cầm một tấm áo sơ mi cỡ lớn màu trắng cùng quần lót hình gà nhỏ màu vàng đi vào phòng tắm.

Ở trong phòng tắm ngay người những nửa giờ Tần Nhiên mới bước ra, trên mặt mang theo màu đỏ khả nghi.

Tần Nhiên chỉ đơn giản cài lại vài cái cúc áo, xương quai xanh tinh xảo của cậu lộ ra, hai hạt nhũ hồng nhạt như ẩn như hiện nổi lên nơi vạt áo sơ mi, cực kì dụ nhãn; áo sơ mi kia cũng khó khăn lắm mới che lấp được quần lót, làm chân càng thêm vẻ trắng nõn thon dài, mạnh mẽ kích thích thú tính người khác, hận không thể khiến người ta đặt cậu ở dưới thân thao lộng.

Cố Từ đương lúc trở về nhìn thấy được cảnh đẹp như vậy, anh cảm thấy miệng khô lưỡi khô, thứ nóng rực phía dưới đã có dấu hiệu muốn đứng lên.

Con người của anh tối sầm lại, vợ nhà mình xem ra đã chờ đợi sốt ruột, nếu đã sắc dụ vậy hẳn cậu cũng đã chuẩn bị cho việc trả giá rồi chứ nhỉ.

Buông đồ đạc trong tay xuống, Cố Từ vào phòng phủ tay vòng qua lưng áo mảnh khảnh của Tần Nhiên, ngón tay linh hoạt khêu lên. Trêu chọc tại phần eo mẫn cảm một chút. Sau đó ngón tay thon dài như ngọc lên vào phía trong áo cậu, nắm một bên nhũ hồng nhạt của cậu mà đùa bỡn.

“Ừm... A... Học, học trưởng đừng chạm vào nữa... A...” Bị Cố từ dốc sức sờ, Tần Nhiên phút chốc đau đớn mà rên rỉ.

Tuy rằng nói là đau nhưng ẩn trong đó lại mang theo khoái cảm.

“Đừng chạm vào nữa sao, vậy chạm nơi này được không” Cố Từ khẽ cười một tiếng, ngón tay lại xoa nắn núm nhỏ bên kia của cậu. Đùa bỡn.

Quần áo của Tần Nhiên bất tri bất giác đã được cởi ra ném trên mặt đất, hai hạt nhỏ đã có chút sưng lên.

Đôi mắt Cố Từ trầm xuống, cúi đầu bao lấy một viên hạt châu mà mút vào khe cắn.

“Học trưởng... A ưm... Không được mút... Ừm... A... A”

Cảm nhận được trên đầu núm mẫn cảm của mình được đầu lưỡi diên cuồng liếm lấy khiến Tần Nhiên phát ra một tiếng than nhẹ, không kịp được đưa tay vói vào trong sợi tóc màu đen mềm mại của Cố Từ, kéo anh sát sao sát lại ngực mình.

Tựa như đã liếm xong rồi, Cố Từ lại ngậm nhũ hoa khác, tay cũng không an phận cởi bỏ quần lót trên người Tần Nhiên mà cầm lấy tính khí phần nộn, vuốt ve lên xuống.

“Không, a... Không muốn... Đừng... Học trưởng”

“Không muốn cái gì Hửm” Vừa nói xong đã ngừng lại động tác trong tay.

Từ trên lỗ đỉnh của vật nhỏ bé đã đứng thẳng tiết ra một chút chất lỏng trong suốt, Tần Nhiên khó chịu trực tiếp nhũ mảy, nhẹ bĩu môi mang theo âm khóc làm nũng: “Đừng có ngừng mà... Ừm... A... Thật là khó chịu, học trưởng... Giúp, giúp em...” Nghe thấy thanh âm của Tần Nhiên khiến dục vọng của Cố Từ tăng vọt, tay tiếp tục vuốt lên xuống vật nhỏ phần nộn.

Không quá lâu sau một dòng chất lỏng màu trắng được bắn ra. Từ trong ngăn kéo lấy ra một lọ gel bôi trơn, bôi lên một ít ở đầu ngón tay, Cố Từ ve vuốt hậu huyệt của cậu, rốt cuộc cũng cầm một ngón tay vào bắt đầu sáp nhanh từ phía sâu trong huyệt. “Ừm a... Không muốn... Học trưởng rút ra đi mà...”

“Ừm... A... A...” Tần Nhiên thở hổn hển một tiếng thật mạnh, cảm nhận được dị vật ở phía sau, tiểu huyệt co rút nhanh hơn. Cố Từ không rút ngón tay ra, ngược lại còn gia tăng tốc độ rồi nhét thêm một đầu ngón tay khác, sáp vào thật sâu — “Đừng... A, ưm... A... Không muốn...” Thật ra đã dùng gel bôi trơn rồi nên cũng không cảm thấy đau nữa, nhưng ngón tay của người đàn ông đang ở phía sau mông *** loạn ra vào khiến Tần Nhiên cảm thấy có chút xấu hổ.

Nghe tiếng rên rỉ ngậm nga tựa như đang nức nở của Tần Nhiên, Cố Từ rút cuộc kiềm chế không nổi kéo khóa quần xuống, lấy ra vật lớn đã ngẩng đầu. Lúc Tần Nhiên nhìn thấy tính khí to lớn kia, không thể tưởng tượng được đây là vật sắp sửa tiến vào sáp sau huyệt của cậu, “Em, em từ bỏ, học trưởng, không muốn... Ừm... A... Ha...”

“Tiểu Nhiên ngoan, sẽ không đau đâu.” Nói xong còn không để Tần Nhiên chống lại, đã rút ngón tay ra, nâng hai chân cậu kẹp quanh eo của mình, tính khí thật lớn nhấm vào hậu huyệt đã được khuyếch trương ổn thỏa mà đâm vào. Tần Nhiên phút chốc nhũn lại về mặt, cảm thấy nhục nhã mà khóc lên, “Đau quá... Đi ra ngoài... Đi ra ngoài... A...”

Một lúc sau Tần Nhiên đột nhiên cảm thấy trong tiểu huyệt bắt đầu ngứa ngáy khó nhịn, trống rỗng khó chịu, vịn vịn thân thể trắng nõn, cầu xin người đàn ông ở phía sau: “Học trưởng, giúp em, ưm... Thật là khó chịu...”

“Hửm Em nói cái gì cơ, gọi to tên ông xã đi.”

“Không muốn... Ừ a... Ừm... A...” Tần Nhiên thấy gương mặt lắc đầu cự tuyệt.

“Không muốn Hửm” Cố Từ lại đâm chọc chơi đùa với điểm mẫn cảm, làm Tần Nhiên cuối cùng không nhịn nổi mà khóc kêu lên, “Giúp em... Ừ... Ông xã, dùng vật lớn đó của anh... mau mau làm... em... A... ha...” Giấy phút nghe thấy đoạn lời nói này của Tần Nhiên, Cố Từ cảm thấy trong đầu mình có một thứ tên là lí trí bỗng phụt một cái như dây cung đang kéo căng bị chặt đứt.

“Ừm a... Từ bỏ... A...” Không để ý tới Tần Nhiên đang làm nũng cầu xin, Cố Từ vẫn mạnh mẽ ra vào mấy chục lần, Tần Nhiên run rẩy không ngừng, nhịn không được bắn ra bạch dịch, mà Cố Từ cũng nường theo đó đem toàn bộ chất lỏng rót vào trong huyệt.

Bởi vì mới nếm thử mùi vị quan hệ thể xác, Tần Nhiên liền ngủ thiếp đi, Cố Từ ôm cậu đi vào phòng tắm cẩn thận rửa sạch sẽ, sau đó lại ôm trở về giường, ở trên môi cậu đặt xuống một nụ hôn, kéo một Tần Nhiên đã ngủ say vào lòng.

Tiểu Nhiên em đã thuộc về anh rồi, anh yêu em.

18. Chương 18: Phiên Ngoại – Ngày Gặp Mặt

Từ khi Tần Nhiên và Cố Từ cùng thông đồng, a không đúng, là kết giao, liền mỗi ngày đều ở trong đàn của tổ kịch, trên weibo tú ân ái, mọi người tỏ vẻ đối với hai tên cầu nam nam kia bọn tui đúng là chói mù mắt chó luôn rồi

Sau này lúc Tần Nhiên biết An học trưởng ngày hôm đó thật ra là Dưa hấu không phải dưa leo ở trong đàn tổ kịch, cả người đều .

Uhuhu quả thật rất mất mặt mà, ghen bậy ghen bạ gì gì đó tui mới không có làm nhá!

Nhìn vẻ mặt tựa như cười mà không phải cười của Cố Từ, Tần Nhiên nhếch môi, ánh mắt cậu trừng lớn, ông đây mới không cần thừa nhận mình ghen nhá, mà này đó là vẻ mặt kiểu gì vậy!!!

Không để ý tới Cố Từ ở phía sau, Tần Nhiên kéo sự chú ý trở lại trong đàn.

Đạo biên – Kiệt Khắc Tô Tô: Ngày mai đi công tác ở thành phố A QVQ

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Tui nhớ rõ Lương đại và Dưa hấu đều là người thành phố A đó

Trang trí – Nữ vương đại nhân: Uhuhu tui ở thành phố B cơ TAT

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: QAAQ Tui xa nhất nè, thành phố D .

Bổ sung – Hoa Gia: Nếu không thì gặp mặt nhau đi, tui ở thành phố A này

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Được, vậy địa điểm là thành phố A ha Tui mới không nói cho các cô biết tui lại YY bộ dáng của Lương đại đâu

Hậu phiên – Nhiên Hậu: Gặp mặt

Chuẩn bị – Mã Lệ Tô Tô: Ấu ấu ấu, Nhiên thụ cậu nhất định phải tham gia buổi gặp mặt này đó, như vậy Lương đại chắc chắn cũng sẽ đi theo

Tuyên truyền – Cúc hoa bung nở: Tui không thể đi được rồi QAAQ, kỳ thi vào trường cao đẳng đó uhuhu

Chủ dịch công – Từ Lương: Tiểu Nhiên

Hậu phiên – Nhiên Hậu: Học trưởng Tìm em có chuyện gì hả

Mọi người: Đánh chết, đây lại là mỗi ngày đến đàn tú ân ái sao ==

Nếu người trong đàn mà biết hai người này hiện tại đang ở trong cùng một phòng ngủ nói chuyện... Chú ý phía trước có cao năng, có hai tên rõ bệnh thần kinh!!! Mẹ nó, thế mà lại có gan nói Lương đại là thần kinh được sao, bọn tui sai rồi, quý bàn phím TAT Nói tóm lại mọi người đã thống nhất quyết định, vào buổi sáng 8 giờ trời sáng sẽ ở quảng trường Bạch Diệp thành phố A gặp mặt, chỉ có Cúc hoa bung nở và Nữ vương đại nhân có việc là không thể đi.

Tần Nhiên nằm ở trên giường nghĩ đến chuyện nam thần thích mình, trong phút chốc như lạc vào cõi thần tiên ngoài kia, vẻ mặt đều hiện hai chữ mê giai.

Cố Từ lúc mở cửa bước vào liền thấy được gương mặt kiểu này của Tần Nhiên, trong giọng nói mang theo sự trêu chọc: “Tiểu Nhiên, nước miếng của em chảy xuống rồi kìa.”

Nước miếng Tần Nhiên lập tức phục hồi tinh thần lại mà chà xát lau lau miệng, lúc này mới phát hiện ra mình bị lừa, nhất thời thẹn quá hóa giận, sắc mặt đỏ lên: “Học trưởng! Anh gạt người! Em, em, em...”

“Em cái gì Hửm” Cố Từ tới gần cậu, thanh âm trầm thấp từ tính, âm cuối hơi đẩy cao, Tần Nhiên nghe được khiến trong lòng trở nên tê dại, vì thế lại mang vẻ mặt ngốc lảng mê mẩn.

“Ngốc.”

“Anh mới ngốc, cả nhà anh đều ngốc!”

“Hử Cả nhà anh không phải cũng có em rồi sao” Cố Từ khẽ cười một tiếng, khóe miệng nhếch lên một đường vòng cung nhàn nhạt.

“Em mới không phải đó! Hừ, ông đây còn chưa đồng ý đâu!” Tần Nhiên chậm chạp phản ứng, ngạo kiều hừ một tiếng.

“Ày... Trong tay anh có vé đi du lịch Nhật Bản hai người này, e rằng có cho em cũng vô dụng rồi...”

Từ từ đã, du lịch! Vì thế Tần Nhiên lập tức thay đổi sắc mặt, vẻ mặt tươi cười, “Thật ra vừa rồi em nói chơi thôi mà, em đã đồng ý với học trưởng từ lâu rồi không phải sao (/ *)”

“Thật vậy hả Vừa đúng lúc, cùng anh đi gặp ba mẹ anh đi.”

Nghe được hai chữ ba mẹ, mặt Tần Nhiên thoáng chốc suy sụp, uhuhu rất chi là đáng sợ đó QAQ “Học trưởng à...”

“Không thương lượng gì hết. Ngoan.” Cố Từ sủng nịch sờ lên tóc cậu.

“... Được thôi.” Chỉ mong chết không thảm cho lắm là được TAT

Chỉ trong chớp mắt thứ bảy đã đến, cũng có nghĩa là thời điểm gặp mặt đã tới.

Hai người mặc một bộ đồ đôi bình thường nhưng thoát nhìn lại hài hòa quá mức tưởng tượng.

Lúc bọn họ đi đến quảng trường Bạch Diệp, liền nhìn thấy một cô gái 25, 26 tuổi nom rất tri thức cùng một nữ sinh thanh tú khoảng 18, 19 tuổi bước về phía hai người họ.

“Nhien thụ Lương đại” Cô gái có bộ dạng tựa như một thành phần tri thức lên tiếng.

“Đúng vậy, chị là Tô Tô” Tần Nhiên tò mò nhìn cô vài lần, thở dài: “Chắc chắc Internet quả nhiên không chân thực chút nào, bộ dạng này so với hình tượng trên Internet đúng là khác xa nhau quá...”

“Gọi Dương Ý là được.”

“Em là Hoa Gia, tên là Mạc Tiểu Phương.”

Nghe thấy cái tên không hợp với cô bạn trẻ kia, Tần Nhiên không phúc hậu cười vang.

“Khụ, khụ, tên tôi là Tần Nhiên, đây là nam thần nhà tôi, Cố Từ.”

Bốn người cứ thế trao đổi như vậy, chờ Dưa hấu đến.

Chưa tới một lúc lâu sau, cậu trai khuôn mặt trẻ con đã tới rồi, nhìn hai vị hủ nữ hô lớn thật đáng yêu, chàng trai trẻ cũng chính là An Hiểu đơn giản mà giới thiệu bản thân.

Năm người đầu tiên là đi KTV, bởi vì những người khác cực ồn ào, Tần Nhiên đành phải đi cùng Cố Từ song ca một ca khúc, một bài tình ca nhỏ.

Tiếp theo là Dưa hấu, vì không có giọng hát trời cho, nên đã làm bốn người thiếu chút nữa không tìm được xúc động mà đánh y ngất xỉu tại trận.

Kế tiếp đó là Dương Ý và Mạc Tiểu Phương chiếm microphone ca hát, sống chết cũng không nguyện để An Hiểu hát thêm một bài nào nữa, bọn họ cũng không chịu nổi loại “Âm thanh tự nhiên” này, chỉ cầu buông tha mà thôi QVQ Tối gần giữa trưa năm người mới bước ra từ trong KTV, đi đến một quán ăn nhỏ.

Trong lúc đang dùng cơm, Tần Nhiên chụp ảnh tấm vé đồ ăn cùng với bàn tay thon dài như ngọc của Cố Từ post lên weibo tú ân ái.

Mọi người thấy được đều tỏ vẻ đã tập mãi thành thói quen, mỗi ngày đều phải cùng nhau tú ân ái mới chịu, chẳng qua khi nhìn đến cái ảnh chụp tay kia, bình luận lại xoát xoát gửi đi: Đẹp quá đi, cầu quý liêm Lương đại có thể gả cho em không... (Giống như có gì đó loạn rồi)

Buổi chiều năm người cũng chỉ đi dạo qua các cửa hàng, sau đó liền tự giác quay về nhà mình, đúng thế, chính là đơn giản như vậy đó, dù sao nơi mọi người ở cách thành phố A cũng không xa, cơ hội trực tiếp gặp mặt ở thành phố A vẫn vẫn các thứ còn sợ ít sao

Cùng Cố Từ tay trong tay về nhà, Tần Nhiên đột nhiên bật cười, sau đó ôm chặt lấy eo của Cố Từ, hít vào hương vị quen thuộc, an tâm nhắm mắt.

Thật may mắn là em yêu anh, anh cũng yêu em, sau đó kiên định cùng nhau bước tiếp một đời.
END.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-phoi-chi-lua-gat-dai-than-dem-ve-nha>